

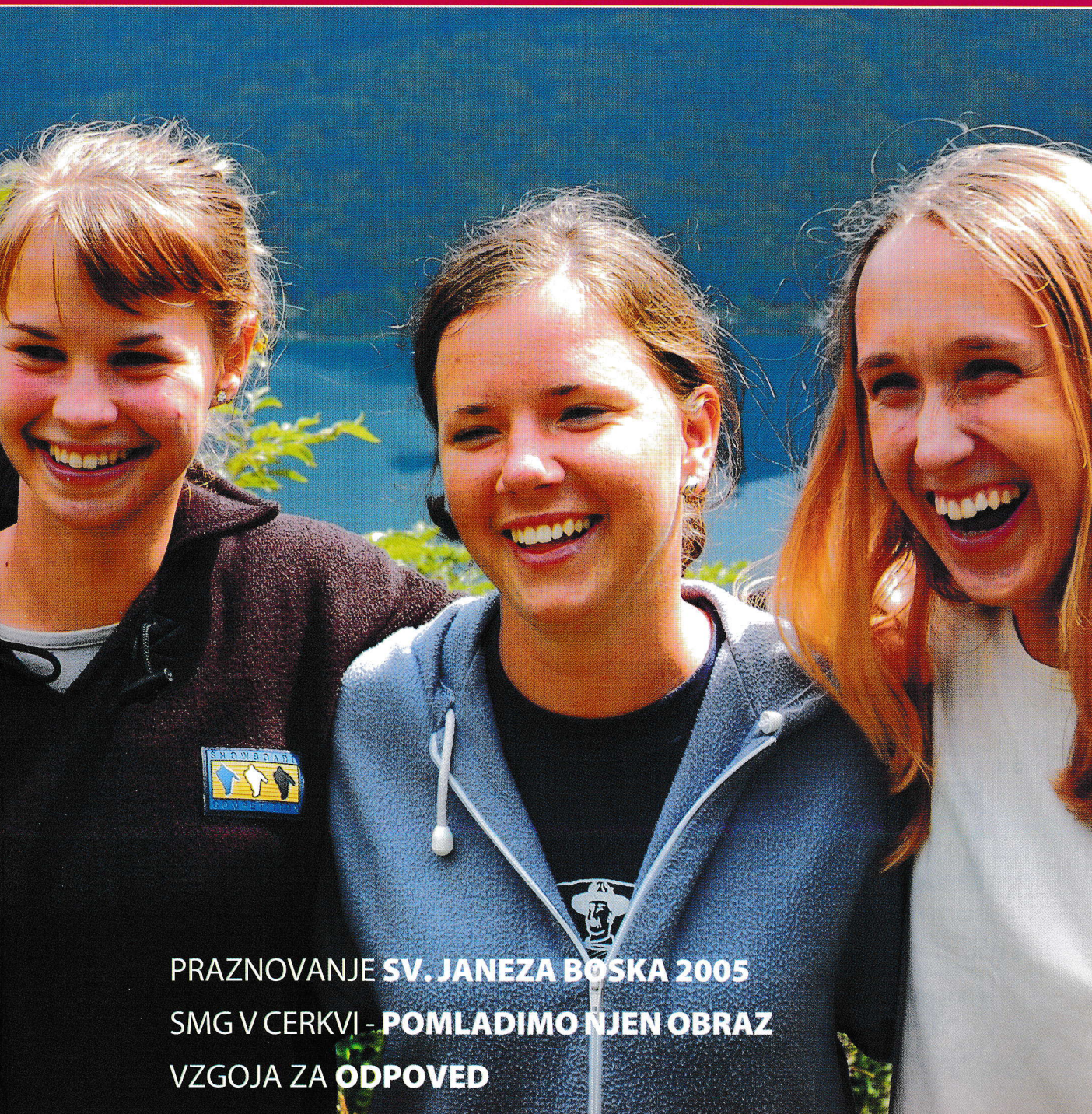

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 2

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska

marec-april 2005

PRAZNOVANJE **SV. JANEZA BOSKA 2005**

SMG V CERKVI - **POMLADIMO NJEN OBRAZ**

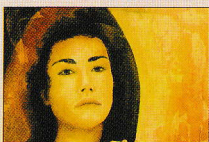
VZGOJA ZA **ODPOVED**

4 AKTUALNO

Praznovanje
sv. Janeza Boska 2005

10 POMLADIMO OBRAZ CERKVE

Mati Cerkve
dr. Pascual Chávez V.

12 DON BOSKO VZGOJITELJ

Za vas živim
prof. Tone Ciglar

16 SMG

SMG v Cerkvi -
pomladimo njen obraz
s. Mojca Šimenc

18 DRUŽINE

Vzgoja za odpoved
Marija Stavanja in Klemen Balažič

25 RAKOVNIK

Življenje
v polnem razcvetu
mag. Janez Potočnik

31 NAŠI VZORI

Nasmeh
na trpečih ustnicah
Umberto M. Pasquale

Cerkev se rodi iz velikonočne skrivnosti. Prav zaradi tega je evharistija, ki je najvzvišenejši zakrament velikonočne skrivnosti, središče cerkvenega življenja. To je vidno že od prvih predstav Cerkve, ki nam jih ponujajo Apostolska dela: "Bili so stanovitni v nauku apostolov in bratski skupnosti, v lomljenju kruha in molitvah" (2,42). "Lomljenje kruha" pomeni evharistijo. Po dva tisoč letih še vedno uresničujemo to prvotno podobo Cerkve. Medtem ko jo uresničujemo v obhajanju evharistije, velja naša pozornost velikonočnemu tridnevju: k temu, kar se je zgodilo na večer velikega četrtega, med zadnjo večerjo in po njej. Postavitev evharistije je namreč zakramentalno že ponavzočila dogodke, ki so se zgodili le malo za tem, začeni s smrtnim bojem v vrtu Getsemani. Zopet vidimo Jezusa, ki gre iz dvorane zadnje večerje in se skupaj z učenci poda prek potoka Cedron ter pride v vrt na Oljski gori. V tem vrtu je še danes nekaj starodavnih oljk. Morda so bile priče tega, kar se je tisti večer dogajalo v njihovi senci, ko je Kristus v molitvi doživel smrtno stisko "in je njegov pot postal kakor kaplje krvi, ki so tekle na zemljo" (Lk 22,44). Kri, ki jo je pred nekaj trenutki v evharističnem zakramentu izročil Cerkvi kot pijačo odrešenja, se je začela prelivati; njeno prelivanje pa se je dopolnilo na Golgoti in postalo orodje našega odrešenja.

Janez Pavel II., Okrožnica Cerkev iz Evharistije,
CD 101, Družina, Ljubljana 2003

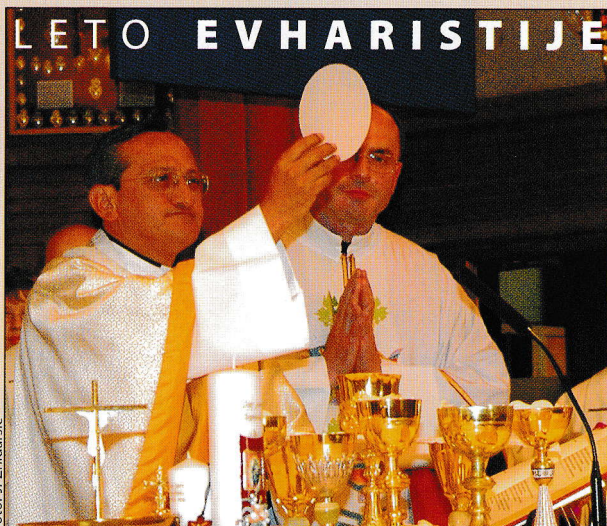

Foto: J. Znidaršič

Foto: M. Lamovšek

DON BOSKO

Salezijanski vestnik

dvomesečnik
Glasilo za salezijansko
družino in prijatelje
don Boska

Številka 2 | skupna številka 534
Leto 2005 | letnik 78
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

**mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik**

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o., Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je
l. 1877 ustanovil sv. Janez
Bosko, v slovenskem jeziku
je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila
ter nas obvestite o namenu nakazila.

Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

TRR 24200 – 9004141717 sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

**Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana**

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

splet: **www.donbosko.net**

V VESELJU IN UPANJU

LOJZE DOBRAVEC
PREDSTOJNIK SLOVENSКИH SALEZIJANCEV

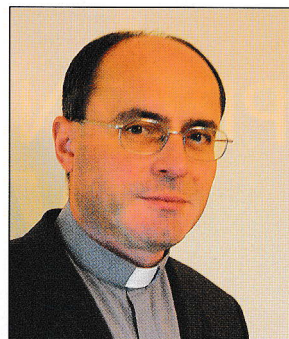
Spoštovani bralci Salezijanskega vestnika! Pred nami je druga številka Vestnika v letošnjem letu. Mnogi ste nam pisali, da vam je nova podoba Vestnika všeč, saj je bolj sveža in pregledana. Vsi si želimo, da bi bil blizu tako mladim kot odraslim, ki jih družijo ljubezen do don Boska in želja, da bi mladim, ki stopajo skozi nemirna leta mladosti, pomagali najti pravo pot v življenje.

Za nami je praznik sv. Janeza Boska, ki nas je tudi letos zbral na številnih praznovanjih. Najbolj doživeto je bilo znova slavje na Rakovniku, kjer so se na prvo februarjsko nedeljo zbrali mladi pevci in glasbeniki. Povsem napolnjeno rakovniško svetišče, v katerem je odmevala navdušena otroška pesem, je znamenje, da don Bosko tudi danes zbira ob sebi mlade in jim kot oče in učitelj kaže pot v prihodnost.

Kakor je bilo leto 2004 zaznamovano z mnogimi pomembnimi dogodki za salezijansko družino, tako nam bo tudi letošnje leto prineslo več razveseljivih dogodkov. V pomladanskem času bo v Celju ustanovljena nova župnija bl. Antona Martina Slomška, ki bo postala skupaj z don Boskovim centrom novo duhovno središče v knežjem mestu ob Savinji. Na praznik apostolov Petra in Pavla pa se bomo veselili posvečenja dveh salezijanskih novomašnikov, Klemena Balažiča in Jureta Babnika.

Letošnje leto je tudi misijonsko obarvano. K temu sta v zadnjem času veliko prispevala salezijanska misijonarja s. Ljudmila Anžič, ki je zbirala darove za mlade v Kambodži, in g. Danilo Lisjak, ki je trkal na naša srca in zbiral pomoč za stotine ubogih otrok v Kongu. Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da se ni vrnil praznih rok. Naša velikodušnost bo spet prinesla veselje na obraze mnogih mladih, ki jim življenje ne prizanaša s preizkušnjami. Osrednji misijonski dogodek v tem letu bo ob letošnji misijonski nedelji v oktobru na Rakovniku, ki bo hkrati zaključek Majcnovega leta, ko se spominjamo stoletnice njegovega rojstva.

Zgodnji začetek postnega časa napoveduje skorajšnjo veliko noč. Ne pozabmo na vabilo vrhovnega predstojnika Pascuala Chaveza, naj pomladimo obraz Cerkev, ki je pravzaprav naš obraz. Prav na našem obrazu, mojem in tvojem, naj bi se razodevala mladost Cerkev, vedno bolj odrešene in svete, kot se je razodevala na obrazu don Boska ter mnogih obrazih svetih in blaženih salezijanske družine.

Lojze Dobravec

PRAZNOVANJE SV. JANEZA BOSKA 2005

Foto: M. Košnik

Praznik sv. Janeza Boska, ustanovitelja salezijancev in soustanovitelja družbe hčera Marije Pomočnice, je v salezijanskih ustanovah duhovno bogat dan. Na tem mestu prinašamo nekaj utrinkov z letošnjih praznovanj.

RAKOVNIK DON BOSKOV DAN

V soboto, 29. januarja, smo na Rakovniku god sv. Janeza Boska praznovali s še večjim navdušenjem kot navadno, saj smo se skupaj veselili v novih prostorih SMC (salezijanski mladinski center). Prišlo je veliko otrok, ki so s seboj pripeljali še svoje starše in stare starše. Zbrali smo se v "rotundi" in dan začeli z molitvijo, ki jo je popestril naš orkester in skupno petje. Nato smo se preselili v športno dvorano, kjer nas je z energičnim nastopom razgibala Nuša Derenda, ki je zapela izbor svojih uspešnic, pa tudi nekaj »zimzelenih« slovenskih in tujih popevk. Po koncertu smo se posladkali s krofi, ki nam jih je podarila pekarna Pečjak, potem pa se je na odru že

pojavi čarodej Toni. Tudi on je nekaj zapel, in sicer dežnik. To pa seveda ni bilo vse: s pomočjo prostovoljcev iz občinstva nam je pokazal še mnogo zanimivih čarovnij. To pa še vedno ni bilo vse: ko je Toni končal, nam je zaigralo še Svetih 5, mlada skupina mladih rakovniških glasbenikov. Skratka, če bi v naši družbi komu uspelo ohraniti kisel izraz na obrazu, bi ga lahko uvrstili v Guinessovo knjigo rekordov kot najbolj čemernega človeka na svetu.

MARIBOR DON BOSKO SHOW

Župnija sv. Janeza Boska v Mariboru je obhajala praznik svojega zavetnika. Na ta praznik smo se vsak večer v mesecu januarju pripravljali s pričevanji in raz-

Foto: B. Jamnik

Don Bosko Show v Mariboru

mišljanji različnih ljudi iz naše župnije o don Bosku. Da bi praznik v nas pustil večji pečat, smo opravili tudi tridnevno čast don Bosku v čast. Slovesno sv. mašo v nedeljo dopoldne je vodil višji predstojnik salezijancev v Sloveniji g. Lojze Dobravec, s svojim obiskom pa nas je razveselil tudi delegat za mladinsko pastoralo mag. Marko Košnik. Gosta sta se popoldne udeležila tradicionalne prireditve "Don Bosko Show", ki so jo pripravili animatorji SMC-Maribor.

SEVNICA S TABO DON BOSKO ...

Prvi korak v praznovanje je bilo prostovoljno delo doma. Vsi veroučenci so dobili vprašalnik, ki se je nanašal na vsebino jubilejne številke Salezijanskega vestnika. K reševanju so bili pritegnjeni otroci in njihovi starši. Seveda ne zastonj. Vsak, ki je prinesel rešitve, je dobil poseben žeton, vreden ene palačinke. Drugi korak je bil don Boskov ŽIV ŽAV 22. januarja. Okrog 80

otrok je ustvarjalo v raznih delavnica, se podilo po dvorišču, tekmovalo in se veselilo.

V soboto zvečer pa je bil med nami v gosteh dr. Christian Goštečnik in njegova sodelavca dr. Katarina in dr. Tomaž Erzar. V

Foto: V. Ganc

Podgorica - mladinski pevski zbor

Kulturni dvorani so imeli predavanje o odnosih v družini in pogovor z navzočimi.

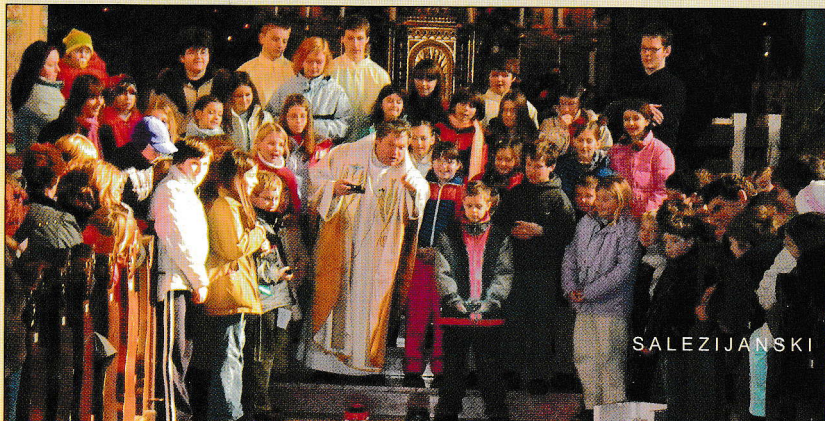
V nedeljo je bil višek slovesnosti pri sv. maši. Sodelovali so predvsem otroci in mladina. Otroški pevski zbor je popestril mašo s petjem, zelo domiselno pa je g. Jaka vključil otroke v nagovor in

kor tudi odraslim v slast. Tako je tudi prav, saj so se trudili in pridno zbirali žetone zase in ostale v družini. Najpomembneje pa je: don Boska so bolje spoznali in z njim postali večji prijatelji.

PODGORICA TRADICIONALNI KONCERT

Mladi so s koreografijo na začetku maše v čast sv. Janezu Bosku predstavili geslo letošnjega praznovanja: »Pomladimo obraz Cerkve,« kar pomeni pretrgati verige ter se osvoboditi za Kristusa. Ker se slavja ni mogel udeležiti upokojeni nadškof barske nadškofije msgr. Petar Perkolič, je slove- ➤

V sevniški župnijski cerkvi na praznik sv. Janeza Boska

sno bogoslužje vodil župnik Janez Mirtek. Po maši smo nadaljevali slavje še v centru s skupno agape. Zvečer smo se preselili v prostore mladinskega centra, kjer je bil tradicionalni koncert z znanim pevcem Nikolom Nikpreljajem. V ožjem krogu smo don Boskov praznik praznovali še v ponedeljek (31. 01.) in k maši povabili mlade. Po maši pa je bilo z njimi ponovno prav zabavno; podelili smo priznanja in diplome udeležencem Don Boskovega turnirja, ki je potekal ves teden v različnih športnih disciplinah.

RAKOVNIK NASMEH NA TVOJEM OBRAZU

Ob prazniku sv. Janeza Boska je bilo na Rakovniku v do zadnjega kottička polni cerkvi že deveto srečanje otroških pevskih zborov (prvo je bilo l. 1996). Letos se je zbralo približno 40 zborov iz raznih župnij vseh treh slovenskih škofij; od Murske Sobote do Isole, od Gorič do Črnomlja. Ob spremljavi 47-članskega orkestra

Foto: G. Valič

Navdušeno petje množice otrok

je prepevalo približno 750 otrok. Letošnje srečanje je nosilo naslov: Nasmeh na tvojem obrazu! Sv. mašo je vodil salezijanec Peter Pučnik, vzgojitelj v dijaškem domu v Želimljem in voditelj tamkajšnjih duhovnih vaj za osnovnošolce in mladino. V nagovoru nas je ob močni simboliki dveh balonov nagovoril, naj se trudimo živeti in delati tako, da bomo veseli in srečni »polete-

li« v nebesa in da bi bilo v našem življenju čim manj slabege, kar nas priklepa k tlom. Iskreno ploskanje po zadnjih pesmih je dokaz, da otroška pesem vedno znova zelo nagovori: s soncem obsijana rakovniška cerkev je otroke sprejela in se od njih poslovila – z lepimi doživetji in iskreno željo, da bi še prišli skupaj. ■

zbral: MARJAN LAMOVSĚK

Na Rakovniku je na srečanju otroških pevskih zborov letos prepevalo skoraj 40 zborov

Foto: G. Valič

RIM DAJMO EVROPI KRŠČANSKO DUŠO

V Rimu je bil od 1. do 5. decembra v Salesianumu simpozij salezijanskih predstojnikov – inšpektorjev. Sklical ga je vrhovni predstojnik g. Pascual Chávez, udeležili pa so se ga – skupaj z nekaterimi vrhovnimi svetovalci – odgovorni za 38 provinc (inšpektorij), ki spadajo v 3 salezijanska področja (regije) na območju Evrope. Iz Slovenije se je srečanja udeležil g. inšpektor Lojze Dobravec.

V te 3 regije "salezijanske" Evrope spada 34 evropskih narodov, ki imajo salezijanske ustanove tudi v Afriki in na Srednjem Vzhodu (Iran, Izrael, Libanon, Palestina in Sirija). V Evropi salezijanci opravljajo svoje vzgojno-pastoralne dejavnosti v okviru tradicionalnih ustanov, kot so oratoriji, mladinski centri, šole, poklicna središča, župnije, prav tako pa prek "novejših" dejavnosti, kot so na primer sprejemanje otrok in mladostnikov v

Lojze Dobravec s kard. Ratzingerjem in vrh. predstojnikom Chavezom

nevarnosti, odvisnikov in otrok z ulice, univerze, študentski domovi itn. Salezijanski predstojniki so se zbrali, da bi skupaj razmišljali o družbenem, političnem, ekonomskem, kulturnem in verskem položaju v Evropi, v kateri so salezijanske skupnosti poklicane živeti svoj poklic in poslanstvo. Spregovorili so o izzivih in o načrtih za prihodnost salezijanske navzočnosti na tej celine. "Kot salezijanci želimo prispevati svoj delež v prizadevanju Cerkve, da procesu evropskega združevanja damo krščansko dušo, da bi se tako uresničila zamisel iz načrta očetov združene Evrope: biti družina združenih ljudstev in med seboj spravljenih narodov, ki si prizade-

vajo za izgradnjo edinosti med celotno človeško družino. Želimo dati tudi svoj karizmatični prispevek k uresničenju nove evangelizacije in tako sodelovati pri izgradnji Cerkve v Evropi," je ob koncu izpostavil vrhovni predstojnik Chavez. *it*

SEVNICA VEČER USTVARJALNOSTI

Salezijanski mladinski center Sevnica je ob podpori Občine Sevnica priredil prednovoletni program za otroke. Na obisk so povabili tudi Bus veselja. Za otroke je skrbelo 16 mladih animatorjev. Skupinskega rajanja se je udeležilo veliko število osnovnošolskih otrok, pa tudi predšolski so prišli skupaj s svojimi starši.

Društvo SMC je že novembra lani prejelo ponudbo Občine Sevnica, da bi tokratni novoletni večer popestrili tudi našim najmlajšim. Pogumno so sprejeli izziv in začeli razmišljati o izvedbi. Tri ure programa prireditve so idejno zapolnili, nato pa se posvetili tehničnim pripravam. Skala jim je ljubeznivo posodila svoj priljubljeni Bus veselja in sevniški animatorji so znali izkoristiti njegovo prostorno notranjost. Zamislili so si, kako bo potekala vsaka minuta skupnega praznovanja in odmerili čas, namenjen vsakemu delu prireditve.

SMC Sevnica je za Silvestrovo pripravil program za otroke

Foto: J. Trček

Ko je tako pričakovani zadnji večer v letu le nastopil, se je prizorišče dogajanja začelo z vseh strani polniti z radovedneži. Nekateri so že pred začetkom pogumno poskakovali in plesali po prostoru pred odrom, drugi so se sramežljivo držali ob strani. Vendar pomanjkanje poguma ni trajalo dolgo. Prireditev se je začela in vsi so se kmalu prepustili veselemu ritmu pesmic.

Poleg petja so otroci v delavnicah izdelovali tudi okraske za odrsko ploščad, nato pa še obeske za skupno novoletno jelko. Pomerili so se tudi v različnih igrakah, nekaj programa pa je zapolnil tudi čarodej Jaka, ki je s svojimi vragolijami spraval v smeh še tako sramežljive malčke. Večer je poplepšal tudi čudovit ognjemet, otroci pa so na koncu razveselili svoje starše z darili, ki so jih sami pripravili. Kljub temu da je bil večer mrzel, so vsi odhajali domov z razigranimi nasmehi na obrazih.

Ajda Senica

ŽELIMLJE MINISTER NA OBISKU

Slovo pred božičem je vsako leto zelo živahno. Ob bok številnim prireditvam, ki potekajo v dijaškem domu, tudi na Gimnaziji Želimlje vsako leto pripravimo božično-domovinsko prireditev.

Letos smo ob tej priložnosti povabili v našo sredo novega ministra za šolstvo. Dr. Milan Zver se je povabilu z veseljem odzval, si ogledal našo ustanovo, nagovoril dijake in odgovarjal na zastavljena vprašanja.

Minister dr. Zver in drugi gostje na božično-domovinski prireditvi

Foto: P. Polc

Diyaški dom Emavs v Mužlji in župnijska cerkev

Foto: J. Jelen

Po dolgih letih, ko se na ministrstvu za šolstvo niso odzivali na vabila iz naše ustanove, si bomo ta obisk zapomnili po sproščenosti, saj je g. minister med resne besede znal vplesti tudi kakšno hudomušnost in tako pokazal, da se med dijaki počuti doma.

MUŽLJA - BUDIMPEŠTA PRIZNANJE SALEZIJANECM

Na konferenci madžarskega sklada Apáczai so v decembru 2004 v parlamentu v Budimpešti že tretjič podelili odlikovanja tega sklada. Tokrat sta odlikovanje prejela salezijanska duhovnika iz Mužlje (SCG) Stojan Kalapiš in Stanislav Tratnjek - za izgradnjo in delovanje doma Emavs v Mužlji, kjer lahko živi 60 vojvodinskih dijakov. Kot lahko predpostavljamo že iz imen odlikovanih, ni niti eden od njiju madžarske narodnosti: Stojan je Bolgar, Stanko pa Slovenec. Najopaznejši vidni uspeh njunega dela je mužljanski fantovski internat Emavs. Koliko pa sta onadva in cela tukajšnja sale-

zijanska skupnost opravila nevidnega dela za duše, pa je znano samo vsevednemu Bogu. Slovenski salezijanci so od leta 1965 navzoči v največjem madžarskem banatskem naselju. To je torej tudi priznanje dolgoletnemu požrtvovalnemu delu vseh salezijancev, ki so kljub težkim razmeram delovali v diaspori.

TOMIŠELJ NOVE ORGLE

V župnijski cerkvi rožnovenske Matere Božje v Tomišlju smo farani in pevci mešanega župnijskega zbora doživeli prav poseben božični večer. Pri polnočnici je domači župnik g. Srečko Golob blagoslovil nove orgle.

Že dolgo časa smo vedeli, da bo kmalu potrebno zamenjati stare in dotrajane orgle. V sklopu obnove župnijske cerkve je bil v načrtu za prihodnost tudi nakup novih orgel. Pri temeljiti obnovi notranjosti, ki še ni povsem končana, smo se odločili dotrajane klasične orgle zamenjati z novimi elektronskimi, znamke Ahlborn. Nove orgle z dvema manualoma, ki se z možnostjo igranja lahko kosajo z marsikaterimi klasičnimi, odlikuje zelo kvaliteten zvok, velika tonska zmogljivost in izpopolnjenost. Glede na obliko notranjosti naše cerkve so bile nove orgle ob ustrezni postavitvi na koru tudi mojstrsko uglašene. Vsi farani, posebej še pevci, smo nove pridobitve zelo veselili. Nove or-

Foto: U. Pušnik

Nove orgle v Tomišlju

gle pa so, žal, pričele pisati zgodovino svojega delovanja na bolj žalosten način. Prvič so igrale na pogrebu organista g. Marka Kramarja, ki je živel za dan, ko bo lahko zai-gral na novih.

Upravičeno rečemo, da so orgle kraljica glasbil. Pusto je v cerkvi bogoslužje brez pesmi, mogočnost in lepoto pa trenutku dajo prav orgle. Teh trenutkov se domači pevci in farani zelo močno veselimo. Želimo si, da bi jih velikokrat slišali v sozvočju z domačimi pevci.

Uroš Pušnik

CERKNICA ZAKONSKE SKUPINE NA DUHOVNI OBNOVI

Ena izmed številnih dejavnosti, ki redno potekajo v naši župniji, je tudi delovanje zakonskih skupin. Trenutno je aktivnih sedem skupin. Najstarejša, kot tudi vse druge, je na pobudo našega g. župnika Jožeta Vidica nastala že pred dobrimi dvajsetimi leti, najmlajša deluje približno eno leto. V skupinah je v povprečju osem zakonskih parov, ki se srečujejo enkrat mesečno. Naše skupine so zelo raznolike, tako po starosti in zakonskem stažu članov kot po načinu dela, interesih in načinu druženja. Povezovalni člen med skupinami je duhovni vodja.

Že pred leti je g. Vidic dal pobudo, da bi se zakonske skupine kdaj pa kdaj srečale tudi med seboj. V začetku je bilo to na predavanjih o določeni tematiki, ki je pritegnila pare iz različnih zakonskih skupin, zadnja štiri leta pa je v župniji organizirana duhovna obnova za zakonce.

Duhovne obnove se lahko udeležijo tudi zakonski pari, ki niso člani zakonskih skupin ali pari iz sosednjih župnij.

Odziv članov zakonskih skupin pa tudi drugih na duhovno obnovo v naši župniji je vsako leto boljši. Poleg tega, da sta privlačni tematika in iz-

vedba, je dobro poskrbljeno tudi za varstvo majhnih otrok in prehrano družin v dneh, ko duhovne vaje potekajo. Nekateri pari se lažje, kot bi se sicer, odločijo za udeležbo tudi zato, ker se ni potrebno za ves konec tedna preseliti v drug kraj.

Letošnja duhovna obnova je potekala od 21. do 23. januarja. Vodil jo je tako kot že leto poprej jezuit p. Vilijem Lovše. On je tudi izbral in pripravil temo, katere naslov je bil: Veseli kristjani polni duha. Letos je bil poudarek predvsem na vodeni osebni molitvi in premišljevanju, zakonca pa sta svoje misli lahko, če sta tako želela, na koncu vsakega od šestih delov med seboj podelila v krajšem pogovoru.

Zaključek duhovne obnove je bila kot običajno skupna sveta maša. Udeležili so se je tudi vsi naši otroci, sooblikovali smo jo vsi udeleženci. Po odzivih zakoncev sodeč je duhovna obnova popolnoma dosegla svoj namen. Mislim, da bo še dolgo odzvanjala v našem vsakdanjem življenju, še posebno v medsebojnih odnosih. Kot pa zelo dobro ve naš g. župnik Jože, ki se vsako leto potruji in vse organizira, ima tovrstna duhovna obnova tudi za življenje župnije neprecenljivo vrednost, čeprav se njenih sadov mogoče takoj in neposredno ne da videti.

H. Simčič

Cerknica - zakonske skupine na duhovni obnovi

Foto: K. Žnidaršič

MATICERKVE

Cerkev je novo Božje ljudstvo. Ustanovil jo je Kristus, ki je njena glava in ženin. Kristus je tako ljubil Cerkev, da je zanjo "dal samega sebe". Z njo se je hotel tako zediniti, da bi bila eno samo telo, mistično telo. In kakšno je v njem Marijino mesto?

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

Mesto, ki ga zavzema Marija v tem posebnem, mističnem telesu, je edinstveno. Ker je Kristusova mati, ne more ne biti tudi mati Cerkve. Obstaja pa še drug razlog: izpovedovati, da je bila Marija vzeta z dušo in telesom v nebesa, ne pomeni drugega kot priznati, da se je ta istovetnost s Kristusom uresničila na popoln način.

BOŽJA MATI

Med vsemi naslovi, s katerimi jo kličemo, je največji "Božja Mati", saj najbolje odseva skrivnost njene osebe. Bog jo je pripravljajal za to poslanstvo od vsega začetka. V oznanjenju jo napravljaja deležno svojega odrešenjskega načrta, ona pa brez pogojev sprejme sodelovanje pri tem poslanstvu. Skrivnostna ustvarjajoča moč Duha stori, da v njej vzbrsti Božje seme. To je začetek Marijinega materinstva, ki se razcvete v božič. Obred obreze in darovanja v templju ji razodene ta, da bo trpljenje sestavni del njene materinstva.

MATI NOVE DRUŽINE

Z dvanajstimi leti, med učitelji v templju, Jezus svoji materi razodene, da ima posebno poslanstvo, ki mu ga je namenil nebeški oče. Približno dvajset let pozneje, med ne-

kim poročnim praznovanjem v Kani, se zdi, kot da Marija postavlja pod vprašaj identiteto svojega sina. Ko ugotovi, da primanjkuje vina, izzove Jezusa, da se razkrije, da predčasno razodene svoj "uro". Dejanje prepriča učence mladega učitelja, da se v njem izpolnjujejo pisma, zato se zgrnejo okoli njega. Rodi se nova družina, v kateri je navzoča tudi Marija. Nato pa Kalvarija. Poleg križa se razodene njen materinski poklic, ko ji Jezus zaupe ljubljene učenca, prek katerega se njeno materinstvo razteza na vse verne oz. na vse človeštvo. In končno, o binokostih jo zopet srečamo med učenci v pričakujoči molitvi. Prišel bo Sveti Duh, ki bo zaznamoval dokončno rojstvo Cerkve in začetek nove zgodovine. Marijina življenjska zgodba se prepleta z vstopanjem Boga na svet. Duh je nikoli ni zapustil in ona mu je bila vedno zvesta. Rojstvo Cerkve, skrivnostnega Kristusovega telesa, je sad Svetega Duha in tudi Marije.

MATI CERKVE

Od tedaj naprej je vsaka karizma, vsaka novost v luči odrešenja, vsako rojstvo v Cerkvi sad Duha, zraven pa je tudi Marija. Z vso gotovostjo lahko zatrdimo, da je ona Mati Cerkve. Sprejetje očetove volje, zvestoba Svetemu Duhu, ki jo sprejme za svoje prebivališče, in njeno Božje materinstvo jo napravljajo za Mater odrešenih vseh

časov in krajev. Njeno materinstvo doživlja svoj višek v vnebovzetju, kajti pred Sveto Trojico postane naša srednica, pomočnica, mati, ki varuje, prosi, tolaži ...

MATI, ROJENA IZ VERE IN ZVESTOBE

Nikoli ji ni bilo lahko razumeti, kar se je od nje zahtevalo. Biti Jezusova Mati je vzvišeno, hkrati pa od svojega sina sliši besede: "Moja mati in moji bratje so tisti, ki Božjo besedo poslušajo in uresničujejo" (Lk 8, 21). Marija se odpravi na pot vere, na kateri vedno ponavlja svoj "fiat" – "Zgodi se mi po tvoji besedi" (Lk 1, 38). Jezusova mati tako postane prva nova stvar, rojena iz vere in zvestobe in tako lik in podoba Cerkve. Tudi kot vernica je Marija vzor in mati vernih, prototip učenke in Mati vseh vernih.

CERKEV IMA VZOR V MARIJI

Cerkev se mora v svoji zvestobi ustanovitelju in ženinu Jezusu Kristusu ozirati na Marijo, na popoln vzor, ki je vreden posnemanja. Samo tako bo lahko z močjo Svetega Duha nadaljevala v svetu poslanstvo Jezusa Kristusa. Lepo in tolažilno je vedeti, da lahko vedno računamo na Marijino materinsko navzočnost. Ona je naša dediščina; povedimo jo na svoj dom, kot je to storil ljubljani učenec. Jezus bo ljubil tistega, ki bo imel v svojem domu njegovo Mater.

PREVENTIVNI SISTEM

Za vas živim

BESEDILO: prof. TONE CIGLAR

Janez Bosko nam v svojem življenjepisu pretresljivo opiše spomin na dan, ko jim je umrl oče; on je bil star dve leti. Bil je 12. maja 1817. Janez je na vsak način hotel ostati pri mrtvem očetu. Mati ga je potegnila za roko in rekla: "Ubogi otrok, pojdi z menoj, nimaš več očeta." Čeprav ni razumel, kaj pomeni, da je oče umrl, se mu je globoko v srce zarinila beseda, da nima več očeta.

BREZ OČETA – VENDAR NE SIROTE

Mati Marjeta je postala vdova pri 29 letih. Sedaj je nanjo padlo vse: vzgoja treh otrok (Anton, 9 let, iz moževega prvega zakona; Jožef 4 leta; Janez 2 leti), skrb za hromo taščo ter vse delo, da preživi pet lačnih ust. In to v hudih časih, ko je bila dežela opustošena po vojnah, ko je suša pobrala vse pridelke, ko ni bilo denarja, ostalo je samo trdo delo in komaj kaj za preživetje. Vendar mati ni obupala. Vajena trdega dela je storila vse, da so otroci imeli, kar je potrebno za življenje.

Predvsem pa je poskrbela, da se otroci niso čutili sirote. Bila jim je dobra, skrbna in ljubeča mati. Janez se spominja, kako je mati imela od dela na polju, v vinogradu in v hlevu trde, žuljave in raskave roke. Vendar je znala

svoje otroke tako nežno božati kot nihče. Otroci so čutili dobroto njenega srca, zato so ji ljubezen in dobroto vračali.

OBLJUBA LJUBEZNI DO OTROK

Mati Marjeta je bila daleč naokrog cenjena in spoštovana ženska zaradi svoje poštenosti, delavnosti in človeške dobrote. Zato so se začeli oglašati snubci in ji ponujati ponovno poroko. Vztrajno jih je zavračala; vedno je kazala na otroke, ki so vsa njena skrb in ljubezen.

Ko je niso nehali nadlegovati z obljubami, da bo za otroke pri oskrbnikih dobro poskrbljeno, je bilo to preveč za njeno materinsko srce, zato je snubljenju za vselej naredila konec. Janez Bosko je takole zapisal materino odločitev: "Bog mi je dal moža in mi ga vzel; umirajoč mi je zaupal tri sinove in bila bi kruta mati, če bi jih zapustila v trenutku, ko me močno potrebujejo." In je dodala: "Varuh je prijatelj, jaz pa sem mati svojih otrok; nikoli jih ne bom zapustila, četudi bi mi kdo hotel dati vse zlato sveta."

Potem je delala podvojeno, da so imeli nujna sredstva za preživetje, v delo pa je vključevala tudi otroke, kolikor so bili zmožni. Otroci so živo čutili, da mati ne nosi besed ljubezni samo na jeziku, ampak da je to njena

Zdi se, da se danes mnogi otepajo otrok, starši vidijo v njih breme, ki ga neradi sprejemajo, vzgojitelji tarnajo nad mladimi. Slovenija vztrajno izumira, ker umira ljubezen do življenja, ki bi se utelesila v ljubezni do otrok. Tokrat se bomo nekoliko zamislili v ljubezen matere Marjete do svojih otrok in v to, kako je sin Janez Bosko vnesel izpoved ljubezni kot temeljno odločitev vseh, ki se lotevajo vzgoje.

vsakdanja drža, ki jo veliko stane, vendar zaradi tega ni zagrenjena, jezna na otroke, ne toži, da ji povzročajo toliko muk in skrbi, nikdar jim ni očitala, da so ji v breme in križ.

DON BOSKOVA IZPOVED LJUBEZNI

Sin Janez je bil najbolj dovzeten za materine napotke, zato je nekako v sebi shranil vse, kar je do-

co (pri 31 letih!) pridrsal v oratorij. Imel je samo toliko moči, da je mladim, ki so ga navdušeno sprejeli, povedal z drugimi besedami to, kar je slišal od svoje matere: "Bogu sem obljubil, da bom do zadnjega diha živel za svoje fante." In bil je zvest obljubi 42 let, kolikor mu jih je Bog še namenil.

Njegove besede "Rad vas imam", "Za vas živim", "Vi ste ljubezen

predlagal najboljšim štirim gojencem (med njimi sta bila Michael Rua in Janez Cagliero), da mu obljubijo stalno pomoč. Ko so mu zatrdili, jim je predložil, naj izpovejo ljubezen do mladih. Torej to, kar je storila njegova mati, kar je storil tudi on. Ti štirje so se od tega dne dalje imenovali salezijanci - po sv. Frančišku Saleškem, svetniku dobrote in ljubeznivosti.

živel pri njej. Leta 1846, ko je že pet let nečloveško garal, da bi prišel do svojega prostora, kjer bi zasnoval oratorij, je končno dobil Pinardijevo lopo. Vendar je nekaj mesecev za tem obležal v krvi: jetika, takrat neozdravljiva. Razpad pljuč je naznanil njegov konec, kar so potrdili zdravniki. Fantje pa so zanj molili, rotili in se zaobljubljali. Bog jih je uslišal in jih ni pustil sirot brez očeta. Čez mesec dni je bil toliko pri moči, da je opirajoč se na pali-

mojega srca" ... niso prazne besede. Fantje so čutili, da jim hoče samo dobro, zato so mu z isto mero ljubezen vračali. In bil je uspešen vzgojitelj kot le malokdo.

OBLJUBA LJUBEZNI SE NADALJUJE

Ko se je njegova ustanova v Valdoccu širila, je potreboval vse več sodelavcev, predvsem takih, ki bi ostali z njim za vedno. Zato je leta 1854 pred praznikom sv. Frančiška Saleškega

SALEZIJANSKI VZGOJITELJ

Vprašajmo se, kdo je torej salezijanski vzgojitelj. Tisti, ki naredi obljubo ljubezni do mladih. Don Bosko je prepričan, da samo tak vzgojitelj more biti zares kot oče, mati, brat in prijatelj svojim vzgajancem. Taka brezpogojna ljubezen je temelj vzgoje, ki hoče biti ne samo prava, ampak tudi uspešna. In ne pozabimo: na začetku take ljubezni je mati - don Boskova mati Marjeta.

13. MAJ

FATIMSKA MATI BOŽJA

BESEDILO: s. MARIJA ŽIBERT

Skromna, nepoznana portugalska vas Fatima je leta 1917 postala kraj zanimanja ter istočasno nasprotovanja. Tega leta se je od 13. maja do 13. oktobra Presveta Devica šestkrat prikazala trem otrokom v t. i. Irijski globeli.

Marija je vidce povabila predvsem k molitvi in pokori za spreobrnjenje grešnikov. Izrazila je željo, da se svet, še posebej Rusija, posveti njenemu brezmadežnemu Srcu. Pri zadnjih treh prikazovanjih je Marija za 13. oktober napovedala čudež. Res se je zgodil t. i. sončni čudež, ki ga je po poročanju časopisov videlo okrog sedemdeset tisoč ljudi vseh starosti, stanov in poklicev.

FATIMSKA SKRIVNOST

Med tretjim prikazanjem, 13. julija, je Marija posredovala tudi t. i. »fatimsko skrivnost«. Vsebina prvega dela te skrivnosti je videnje pekla, ki so ga videli otroci, drugega dela pa napoved 2. svetovne vojne in preganjanje Cerkve ter svetega očeta, če človeštvo ne bo prenehalo žaliti Boga. Tako je zapisala Lucija leta 1941 iz pokorščine do škofa. Proti koncu leta 1943 je na ukaz leirskega škofa Lucija zapisala tudi tretji del »fatimske skrivnosti« in ga v zapečatenem pismu izročila škofu, ki pa ga ni prebral. Kasneje je bilo pismo izročeno papežu, vendar njegova vsebina uradno še dolgo ni bila objavljena. Glavna vsebina te domnevne »tretje fatimske skrivnosti« je napoved različnih katastrof, ki bodo prišle nad človeštvo v drugi polovici 20. stoletja. Napovedana kazen pa je pogojna: če se človeštvo ne bo spreobrnilo.

FATIMSKI VIDCI

Fatimski vidci: desetletna Lucija dos Santos, devetletni bratranec Frančišek Marto in sedemletna sestrična

Jacinta Marto so prošnje Nebeške Gospe vzeli zelo resno. Čeprav so bili še otroci, so bili v molitvi, darovanju in žrtvah za spreobrnjenje grešnikov nadvse velikodušni in vztrajni. Frančišek in Jacinta sta umrla, prav kakor jima je napovedala Gospa, že zelo zgodaj. 13. maja leta 2000 ju je papež Janez Pavel II. razglasil za blažena. Ostala je Lucija, ki je veliko trpela v zvezi z videnji, ker ji mnogi niso verjeli. Kasneje se je Bogu posvetila v redovniškem poklicu. Umrla je pred kratkim, 13. februarja 2005.

VERODOSTOJNOST PRIKAZOVANJ

Predstavniki Cerkve so bili glede fatimskih dogodkov sprva zelo zadržani. Začetno nezaupanje se je začelo počasi spreminjati; škof Jose' Correia da Silva je 13. oktobra 1921 dovolil v Fatimi prvo sv. mašo na prostem. Leta 1922 pa je imenoval preiskovalno komisijo. Po temeljiti preiskavi je 13. oktobra 1930 pred stotisočglavo množico objavil, da so prikazovanja trem pastirjem verodostojna. Dovolil je javno čaščenje fatimske Gospe.

KLIC K MOLITVI

Fatimsko sporočilo je klic k molitvi, predvsem premišljevalni molitvi rožnega venca. Naglašeno je spreobrnjenje srca in pokora. S tem v zvezi je tudi spodbuda za zadostilno sv. obhajilo in obhajanje prvih sobot. V ospredju je sredniška vloga Marijinega brezmadežnega Srca. Fatimsko sporočilo je torej klic k pristnemu krščanskemu življenju. ■

»DARUJTE SVETO MAŠO ZA PRAVILNO POKLICNO ODLOČITEV«

Nekaj dni pred letošnjim informativnim dnevom za osnovnošolce, srednješolce in študente me je prijetno presenetil fant, ki me je prosil, da bi po njegovem namenu daroval sveto mašo s prošnjo Svetemu Duhu za razsvetljenje za pravilno poklicno odločitev... Ne vem, na kateri poklic je mislil. Morda razmišlja o duhovnem poklicu? Če je tako, mislim, da je fant v svoji velikodušnosti pravilno doumel povezavo med duhovnim poklicem in evharistijo. Evharistija je dar in skrivnost, ki je neločljivo povezana z duhovnim poklicem. Cerkev in duhovništvo iz tega največjega zaklada živita in rasteta.

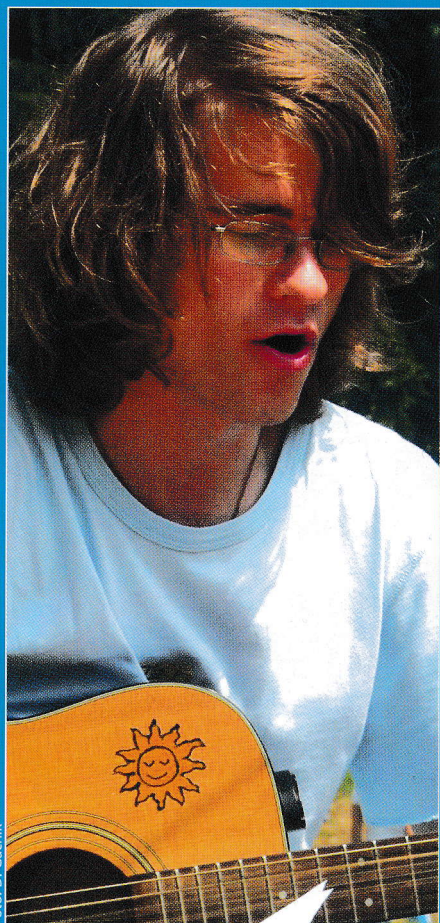

Foto: D. Gačnik

Zelo pomembno je, da mladi kristjani zorijo za duhovni poklic v tesni navezi s sveto evharistijo. Pričevanja mnogih duhovnikov, redovnikov in redovnic potrjujejo, da so zaslutili Božji klic ob oltarju kot ministranti ali ožji duhovnikov sodelavci. Koliko mladih je na duhovnih vajah pri nočnem bedenju pred Najsvetejšim zaslutilo Gospodov klic: »Hodi za menoj!« Povezava med ljubeznijo do evharistije in poklicanostjo v duhovni poklic je očitna.

Dragi molivci in molivke! Papež Janez Pavel II. nas v Apostolskem pismu za letošnje evharistično leto spodbuja, naj okrepimo in pomnožimo svojo ljubezen do evharističnega Jezusa. V svoje molitve vključujemo mlade, ki jih Bog kliče na pot duhovništva in redovništva, da bi Božji klic zaznali in nanj velikodušno odgovorili. Za tiste pa, ki so svojo roko že položili na plug, ki orje Gospodovo njivo, da bi vztrajali v poklicni zvestobi. S tem namenom se bomo zbrali tudi na letnem molitvenem srečanju za duhovne poklice v Ljubljani na Rakovniku v svetišču Marije Pomočnice, v soboto 28. maja z začetkom ob 9.00 uri. Lepo vas vabim, da se nam pridružite pri skupni molitvi.

IVAN TURK
voditelj molivcev

CERKEV ŽIVI IZ EVHARISTIJE

Letos vesoljna Cerkev obhaja leto evharistije. Cerkev v Sloveniji pa tudi stoletnico, ko je bilo uvedeno vsakoletno celodnevno češčenje svetega Rešnjega telesa po vseh župnijah.

MAREC

Molimo za vse, ki so ali še bodo darovali svoj dar za tiste, ki jih je zadela naravna katastrofa v Aziji.

APRIL

Molimo, da bi poklicani v duhovni poklic svojo poklicanost in velikodušno odločitev preverjali in utrjevali pred Najsvetejšim.

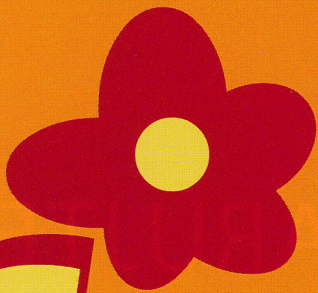
MAJ

Molimo, da bi današnji kristjani po Marijini priprošnji vzljubili Jezusa Kristusa in ga odkrivali pri »lomljenju kruha«.

MOLITVENI NAMENI

“Prvi korak na poti pomlajevanja Cerkev mora biti ta, da vi sami prvi v lastnih okoljih zaživite v ljubezni do Kristusa, v bratstvu, v misijonskem duhu, v služenju in v pozornosti do najbolj ubogih.”

SMG

CERKVI - POM

PRIPRAVILA: s. MOJCA ŠIMENC

Dragi mladi prijatelji! Živo se spominjam navdušenja, ki ga je lani v nas prebudil spomin na mlade svetnike iz salezijanske družine. Svetost je kot nalezljiv ogenj v vas prebudila veselje in željo, da bi se pustili čim bolj voditi Svetemu Duhu.

Ob nadaljevanju te poti vam za cilj in nalogo za leto 2005 predlagam: "Pomladimo obraz Cerkev, ki je mati naše vere."

Ko govorim o "pomlajevanju", s tem ne mislim nekakšnega "liffinga" ali kozmetičnih operacij. Ne mislim na zunanje spremembe ali na prilagajanje Cerkev navadam in modi sodobnega časa, da bi postala bolj simpatična, nekako bolj podobna drugim ustanovam.

Pomladiti pomeni vrniti se k začetkom, k svoji mladosti, da bi ji ljudje bolj verjeli, ji bolj prisluhnili.

Ta naloga ni lahka. Na pomoč ji mora priti vzgoja, s pomočjo katere bodo ljudje prepoznavali in spoznavali Kristusa v njegovem telesu, Cerkev; Cerkev pa bodo

priznavali kot prostor in orodje, po katerem je Kristus in njegov Duh navzoč, viden in delujoč tudi v tem zgodovinskem trenutku.

Prvi korak na poti pomlajevanja Cerkev mora biti ta, da vi sami prvi v lastnih okoljih zaživite v ljubezni do Kristusa, v bratstvu, v misijonskem duhu, v služenju in v pozornosti do najbolj ubogih.

Negovati je treba drobna vsakdanja znamenja: pristrčno gostoljubnost, odprtost, brezpogojno poslušanje, iskreno služenje; preprosta in vesela molitvena slavja, v katerih je vedno poudarjena pozornost do problemov v družbi in svetu; iskrenost; zaupanje in zvestoba evangeliju v duhu blagov.

Vrhovni prestopnik Pascual Chavez je na don Boskov praznik v Torinu izročil poslanico vsem mladim iz salezijanskega mladinskega gibanja. Na teh straneh si lahko preberemo glavne poudarke te poslanice.

“Don Bosko je ljubezen do Cerkev opisal s tremi preprostimi izrazi: z ljubeznijo do Jezusa v evharistiji; s pobožnostjo do Marije; z zvestobo papežu.”

V želji, da bi tudi mi dali svoj prispevek k bolj pomlajenemu obrazu Cerkev, sklicujemo ZBOR SMG. Celotno besedilo poslanice mladim SMG je na voljo na portalu donBosko Slovenija: www.donbosko.net

LADIM O NJEN OBRAZ!

VESELA PREPROSTOST

Damjan, kaj je izkušnja Confronta 2004 prinesla novega v tvoj pogled na Cerkev?

Izkušnja Confronta 04 je zame pomembna zato, ker je bil Confronto živ primer srečanja mladih, ki smo si po eni strani tako različni, po drugi strani pa ta različnost obogati celoto, ki je nastala, ko smo se zbrali skupaj mladi iz Evrope in dlje pod eno skupno idejo. Poleg tega vidiš, da nisi sam. Kar prevzame te, ko vidiš, koliko mladih sledi poti, ki jo je pred stoletjem in pol načrtoval en sam človek - svetnik.

Kaj si želiš, da bi napovedani Zbor salezijanskega mladinskega gibanja (SMG) prinesel mladim, ki se ga bodo udeležili, in drugim članom SMG?

Lahko izhajam kar iz kratice SMG. S - želim, da bi mladi najprej bolje spoznali, kaj sploh pomeni salezijansko, don Bosko, preventivni sistem ..., da bi potem lahko živeli salezijansko. M - večja vključenost in povezovanje mladih med seboj, pa tudi s sestrami HMP in salezijanci. Čimveč pobud naj bi prihajalo s strani mladih, uresničevali pa bi jih vsi skupaj. G - beseda gibanje me takoj asociira na nekaj aktivnega, živega. SMG naj bi bil pojem, ob katerem bi lahko rekli, da se stvari 'dogajajo', da označuje aktivno vključevanje in delo mladih.

SMG se navdihuje in raste iz salezijanske mladinske duhovnosti (SMD). Katere njene poteze te najbolj nagovarjajo in zakaj?

Zelo me navdihuje vesela preprostost. Don Bosko od nas ne zahteva velikih dejanj, da smo le veseli, da opravljamo svoje dolžnosti. To se sliši lepo, a ko stvar vzameš zares, ni tako enostavno.

Kaj delaš ti v okviru SMG? Kako ti za duhovno oblikovanje pomaga SMD?

Predvsem sem animator, npr. na Črnem jezeru, na Bledu pri oratoriju, ki ga vodijo sestre HMP, v Ljubljani pa na Skali, kjer se ukvarjamo z mladinsko ulično vzgojo in se nam lahko pridružiš ali pa pogledaš <http://skala.salve.si>. V okviru animatorstva je veliko duhovnosti. Sedaj obiskujem tudi DUŠO - DUhovno Šolo Animatorjev, ki je nastala prav na pobudo mladih, ki smo bili na Confrontu in je rezultat sodelovanja mladih, SDB in HMP.

Zakaj je tako pomembno, da mladi niste samo člani Cerkev, ampak da ste v njej tudi konkretno dejavni?

Vsi (dejavni) kristjani smo (živi) kamni Cerkev - kdor je dejaven, je živ, le-ta ima pravi stik s Cerkvijo. Poleg tega si tudi bolj odgovoren, saj če kritiziraš Cerkev, potem kritiziraš samega sebe. Tako tudi veš, da je podoba Cerkev odvisna tudi od tebe, saj jo kot kristjan ustvarjaš v svoji socialni mreži.

Damjan Beton

Pozorno spremljajte življenje domačih cerkvenih skupnosti: župnij, skupin in gibanj, pobud, ljudi in skupnosti. Sodelujte v pobudah in vnašajte vanje salezijansko mladinsko duhovnost. Pomagajte, da bodo vaše najbližje cerkvene skupnosti bolj odprte, bližje mladim, bolj zavzete v služenju.

Don Bosko je ljubezen do Cerkev opisal s tremi preprostimi izrazi: z ljubeznijo do Jezusa v evharistiji, ki je vir in višek cerkvene dejavnosti; s pobožnostjo do Marije, matere in vzora Cerkev; z zvestobo papežu, nasledniku apostola Petra. To so tri neolčljive prvine, ki po don Boskovo vodijo kristjana, da bi si odgovorno prizadeval za širitev evangelija v svetu.

Do tu vrhovni predstojnik. Od tu naprej pa je na potezi salezijansko mladinsko gibanje. V želji, da bi tudi mi dali svoj prispevek k bolj pomlajenemu obrazu Cerkev, sklicujemo ZBOR SMG, ki bo potekal v jeseni l. 2005. Želimo si, da bi nam ta Zbor pomagal k bolj zavestni pripadnosti SMG in k boljšemu poznavanju naših nalog in možnosti v Cerkvu. Več o pripravi in poteku Zbora bomo objavljali v naslednjih številkah Salezijanskega vestnika.

VZGOJA ZA ODPOVED

BESEDILO: MARIJA STAVANJA in KLEMEN BALAŽIČ

Slovenska dežela je posejana z lepimi hišami, narejenimi z veliko truda in velikimi žrtvami. Smučišča so v zimskem času polna ljudi, ki se poganjajo za telesno kondicijo, polni so bazeni, kozmetični saloni, savne ... Trgovine s prestižnimi izdelki so polne blaga. Na zunaj izgleda vse lepo urejeno in smiselno. Današnja zahodna civilizacija je ovita v lepo embalažo.

Sedaj pa skupaj odprimmo to embalažo. Stopimo v notranjost slovenskih hiš. Družina, družinski člani. Je tudi znotraj vse urejeno, harmonično, močno? Za svetlečim celofanom se mnogokrat skriva strah, nemoč, nesposobnost za spoprijetje z življenjem, razvajenost, neodpornost. Odraščajoči danes iskreno ugotavljajo, da niso pripravljene na življenje. Ugotavljajo, da življenje zahteva napor, na katerega ne znajo odgovoriti.

Post - vaja v odpovedi

Postni čas nas vabi, da se pripravimo na vse zahteve življenja, tudi na težke trenutke, ki zahtevajo odpoved, ponižanje in veliko potrpežljivosti. Na te življenjske situacije se je potrebno pripraviti s prostovoljno odpovedjo. Naučiti se moramo reči »ne«. Don Pierino Gelmini pravi: »Samo tisti, ki se utrdijo v besedi »ne«, ki se usposobijo za odpoved, bodo sposobni reči NE: mamilom, krivičnosti, sebičnosti ... Gre za sposobnost, ki si jo je potrebno pridobiti z vzgojo v krogu družine z vajo odpovedi.« Gre za to, da postanemo odporni in utrjeni. Preveč je pomehkuženosti in razvajenosti.

Skupna postna vaja

V postnem času smo povabljeni, da se znotraj družine odločimo za skupno postno vajo. To je čas medsebojnega povezovanja in čas osebne rasti. Brez vzgoje za odpoved je vzgoja laž, ki otroke in mlade ne pripravlja na odgovorno življenje.

Odpoved je treba občutiti

Bog ne potrebuje našega posta. Želi pa nas vzgojiti za življenje

in prihodnost. Karel Gržan je zapisal: »Realnost časa in prostora, ki ga doživljamo, potrjuje vrednost postnih vaj odpovedovanja. Prav v njihovi zahtevnosti je koristnost. Odpoved se mora začutiti. Razvajenost, pomehkuženost nima prihodnosti.«

Ni dovolj, da mlade in otroke naučimo služiti denar, graditi lepo hišo ... Ponuditi jim je potrebno tudi izkušnjo odpovedi, da se bodo pripravili na vse življenjske izzive.

Krepitev duha

Danes smo kar preveč navajeni prejemati, dobivati, naročati drugim, kaj potrebujemo, imeti vsega dovolj, celo preveč in to brez

NEKAJ

POSTNIH IZZIVOV:

Enkrat v tednu ne bomo gledali televizije, čas pa bomo uporabili za pogovor.

Vsak teden bomo obiskali stare starše ali jih celo odpeljali na romanje oziroma izlet.

Obnovili ali uvedli bomo družinsko molitev.

Z varčevanjem s hrano bomo nekaj denarja namenili za ljudi, ki živijo v večjem pomanjkanju kot mi.

Odpovedali se bomo sladkarijam, alkoholu, obisku gostilne.

prizadevanja, brez trdega dela, zavestnega odločanja za nekaj na račun odpovedovanja drugemu. Postni čas pa ponuja priložnosti za duhovno poglobljanje, za krepitev volje in duha. Je priložnost

za odkrivanje in iskanje smisla ter osebnega poslanstva. Z odpovedovanjem predvsem veliko pridobimo in postajamo boljši in srečnejši.

Spoprijeti se s težavami

Starši delamo v nenehni skrbi, da bi nudili svojim otrokom čimveč, nepopravljivo škodo. Namesto otrok razmišljamo, postavljamo jim cilje, premagujemo ovire, že vnaprej opozarjamo na težave ter premalokrat dopuščamo, da se sami spoprimejo z njimi, jih rešijo in prevzamejo za to tudi odgovornost.

Starši, ki ne dajemo svojim otrokom možnosti, da se učijo s trdim delom, bomo vzgojili otroke za malo zaupanja vase in pomanjkljivo samodisciplino.

Uriti se v odpovedi

Običajno je lažje izpolnjevati želje drugih, kot jih uriti v odpovedovanju in odrekanju. Ustrašimo se, umaknemo, podredimo, počakamo, odložimo svoje odločitve in trdne sklepe ter tako vegetiramo in slepo sledimo povprečnejšem, namesto da bi v polnosti živeli svojo srečo. Pri tem je odločilnega pomena vzgoja v družini. Že novorojenčki z vsemi svojimi čuti jasno izražajo potrebe in hitro postanejo pravi mojstri v obvladovanju naše pozornosti. Sledijo leta trme, ko se krepi volja in utrjuje značaj. Takrat potrebujejo jasne meje, konkretna navodila in odločno besedo ter seveda neizmerno veliko potrpljenja.

Vzgoja za red, spoštovanje pravil, urejenost, doslednost se začne s prvimi besedami in koraki. Sledijo vse tiste zgodbe in pripovedi o tem, kaj imajo in je dovoljeno pri sosedovih in sošolcih. ➤

Potrošniška kultura

Manipulacije z našimi potrebami so s potrošniško kulturo dosegle vrhunec. Težko se je upirati, ker si je ta miselnost podredila naše vrednote in ideale. Naokrog

Starši že z enim samim sprehodom skozi nakupovalno središče lahko doktoriramo iz urjenja in utrjevanja v odpovedi in odrekanju. In ker iz majhnega praviloma zraste veliko, velja to tudi za rast v odpovedovanju.

hodimo s fasado sreče z razprodaj. Tisto pravo soočenje s seboj, ko si res priznaš, kaj v resnici si in kaj bi rad postal, pa je notranji boj, ki ni naprodaj. Od želja prek odločitev do spremenjenega delovanja je dolga pot.

Odpoved prinaša novost

Kdor se nikoli ni navadil odrekanja, se pogosto počuti nesrečnega, izgubljenega in nemočnega, ko hoče razvjenost premagati z odločitvijo za samostojnost in odgovornost.

Če hoče vrtnar vzgojiti čudovito lep cvet, ki bo blestel v svoji bujnosti, mora skrbno spremljati rast, negovati rastlino ter proti odstranjevanju vse poganjke, ki škodijo in ovirajo razvoj tega cveta. Podobno je pri vzgoji in samovzgoji.

Bistvo prave odpovedi je tisto več, kar po tej odpovedi postanemo in smo. V obvladovanje svojih potreb je treba vložiti veliko energije in potrpežljivosti. Potrošniška miselnost in raz-

vrednotenje človeka preži na vsakem koraku. Tudi nam odraslim se je težko odpovedovati, ker kultura prenasičenosti in direktnega marketinga trka na prave potrebe ljudi na najbolj prefinjen način.

Pravijo, da na svetu ni problemov. Življenje prinaša le niz dobrih priložnosti pred nas in čaka na naše odločitve. So ljudje, ki se izogibajo osebnim odločitvam in živijo po scenarijih drugih ljudi. Potem pa tarnajo in iščejo zamujene priložnosti. Odpovedati se, je tudi tveganje. Lahko te prezirajo, izločijo, zasmehujejo, ker si drugačen. Post nas uči, da življenje prinaša križ, trpljenje, padce in vzpone, a tudi upanje na rešitev in vstajenje. ■

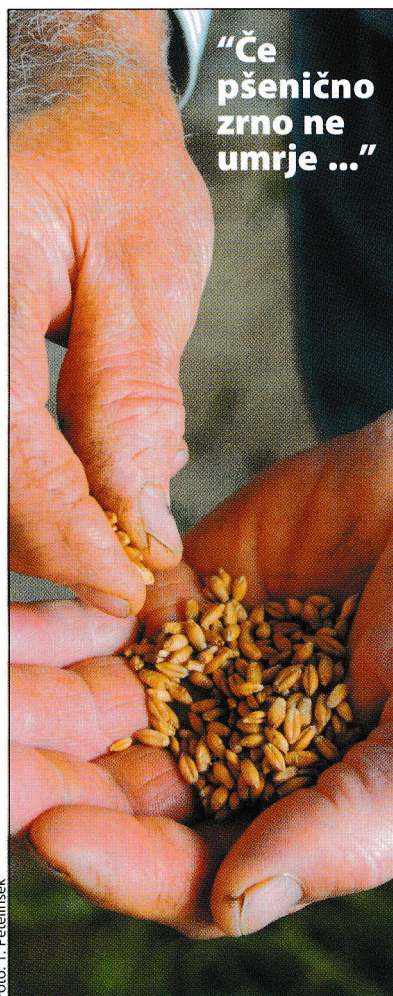

Foto: T. Petelinšek

Drugačno praznovanje

Ta večer premišlujem, kako dobro je, da te imam, moj dnevnik. Pravi prijatelj si mi ... Za mano je veseli januar. Praznovanj ni manjkalo. To kar je pripravila Nives, je nekaj posebnega. Bila sem na praznovanju njenega 18. rojstnega dneva. Pripravila je žur popolnoma drugače, kot smo bili navajeno doslej. Nora scena. Vsakega od nas je sprejela in nagovorila. Posedli smo se v krog in vsakemu od nas je povedala, zakaj ga ceni, ob katerem dogodku ga je najbolj spoznala in sprejela za svojega prijatelja. Neverjetno, kako dobra opazovalka je. Povedala je tisto, kar resnično smo. Eni so imeli hude težave z njenim nagovorom. Hoteli so klasiko: bučno glasbo, pijačo, ki ti pomaga k odklopu ... A Nives se ni dala zbegati, uspelo ji je. Mojca in Andrej sta priznala, kako je bil njun žur pred mesecem dni beden. Na koncu mnogi reveži še stati niso mogli. Ostal je le pogled na razvaline zabave. Steklenice, kup smeti, nemočna telesa in mrtve duše. Zamislili smo se. Pre-rasli smo ta stil zabav. Začutili smo, da nam ne dajejo ničesar, veliko pa jemljejo, če te potegnejo vase. Vem, da bodo prijatelji še nasedali pripovedim o veselju na takih žurih. Mene pa bolj zanimajo kriteriji veselja. Škoda časa – nič več. Danes mi je bilo lepo. Pričakali smo dan polni iskrenih misli, globoko smo zadihali v sveže jutro.

IZ DNEVNIKA MLADOSTNIKA

BURUNDI, GUSTI HORVAT

»HVALA BOGU ZA ŽIVLJENJE!«

Hvala sobratom za pismo in godovna voščila. K sreči je sedaj nekaj več miru. Za našo cerkvijo je posadka vojske; tako se počutimo bolj varne. Vendar neka skupina upornikov noče podpisati miru. Prav ti sejejo veliko strahu na cestah.

Tako sem tudi jaz padel v njihove roke, 20 km od glavnega mesta. Bilo je 12. avgusta 2004. Kar naenkrat sta se na cesti pojavila dva vojaka z avtomati in dala znamenje, da se zaustavimo. V avtu sta začela kričati. Pobrala sta nam vse, celo žepni robček, ključ od sobe v semenišču, kjer sem stanoval, vse

papirje, kjer sem imel kaj napisano, tudi uro in mobilni telefon. Pustili so mi samo rožni venec. Ko sem nekoliko ugovarjal, so mi vrnili dokumente. Še dobro, da je bil avto star in brez radia. Orodje za avto pa sta pobrala.

Avto, ki je pripeljal za menoj, so prav tako ustavili. Vsi potniki so se morali uleči na asfalt. Narkar se je pripeljal moški z motorjem, in tudi njemu so vzeli motor. Nato je pripeljal rover, ki ni hotel na opozorilo ustaviti; zapeljal je s ceste v grmovje, da bi pobegnili. Takrat pa so od vseh strani začeli streljati; prej sploh nisem videl, da jih je toliko tam skritih. Ubili so vseh pet, kolikor jih je bilo v avtu. Nam so dali znamenje, naj odpeljemo. Prisedel je tudi moški, ki je bil ob motor, in pohiteli smo proti glavnemu mestu. Hvala Bogu za življenje.

Hvala Bogu, da se je začela deževna doba, kajti suha je trajala vse od aprila do septembra. Zdaj vsi hitijo s sajenjem fižola, koruze in graha.

V septembru sva z Mlinaričem dobila v pomoč duhovnika domačina, vendar je hitro zbolel in je ostal v mestu; tako nama je spet v pomoč samo asistent.

Vsem lep pozdrav iz Burundija.

Gusti Horvat

Rukago, oktobra 2004

Proslava ob 100-letnici rojstva Andreja Majcna

V nedeljo, 28. novembra 2004, smo na Rakovniku v kratki slovesnosti proslavili obletnico rojstva velikega misijonarja Andreja Majcna. Med predavanjem v župnijski dvorani in med somaševanjem v cerkvi so bila zanimiva pričevanja misijonarjev. Tako: "Jaz se v duhu pogosto srečujem z dobrim in svetniškim misijonarjem s Kitajske, ki me v jeseni mojega življenja ne zapušča; ko se mu priporočim v kakšni zadevi, me nikdar ne razočara" (s. Konstantina Sarjaš, misijonarka na Kitajskem pri Majcnu od 1937–1951). V spomin na g. Majcna je p. Jože Kokalj DJ, nekdanji misijonar v Zambiji, povedal: "To obletnico bodo proslavljali tudi rodovi za nami. Andrej Majcen ni bil nič Majcen, ampak Veliki, Majcen Veliki. Ob spominu nanj se mi najprej prikaže njegov nepozabni nasmeh."

Ljudje so me vpraševali, če se bo pričel postopek za razglasitev za blaženega. Eno je gotovo, najpomembnejši postopek je že končan: njegovo pričevalno, zgledno in sveto življenje. Vsi, ki smo ga poznali, smo prepričani, da je živel sveto življenje, do konca predan Bogu, srečen, da je lahko kaj dobrega storil drugim.

Po slovesnosti smo v rakovniškem gradu odprli misijonsko razstavo o življenju in delu g. Majcna.

Razstava o misijonarju Majcnu bo odprta do 23. oktobra 2005, ko bo zaključna slovesnost ob Majcnovem jubileju. Oglede razstave je mogoč po dogovoru: 01/427.30.28 (Tone Ciglar)

KEREČEV SKLAD

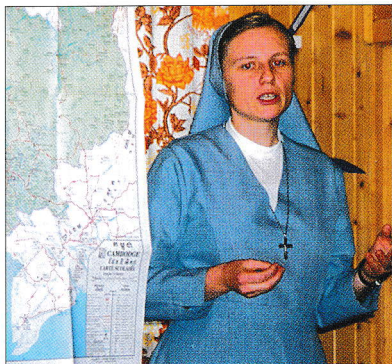
Od 25. decembra do 15. februarja 2005 ste darovali:

Brezavšček R., Čemažar N., Ferkolj L., Furlan I., Gosar D., Hrovat J., Hrvatini, Janža J., Klakočar M., Lah T., Lavrič E., Mavec V., Miklič M., Okorn H., Pajnič M.J., Parovel A., Pokorn J., Rigler A., Rozman A., Sakal V., Slapšak B.S., Strniša A., Tomažič I., Urbanija L., Vidic Z., Vidmar M., Zabel A.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar osebno na Rakovniku, po poštni nakaznici oziroma na transakcijski račun Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bogplačaj!«

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

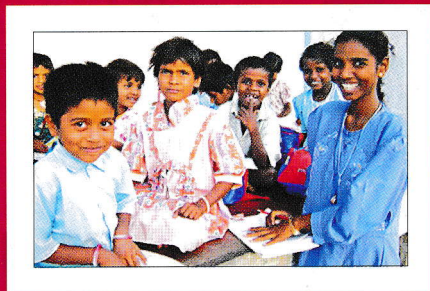

Pustna sobotna iskrica
na Radiu Ognjišče

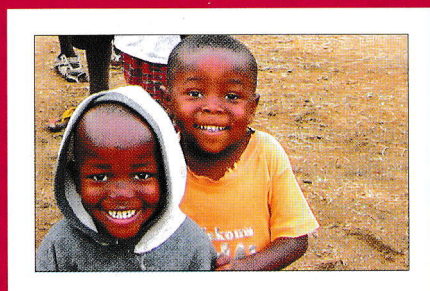
GRADIMO UČILNICO

"Pomagajmo misijonarki s. **Ljudmili Anžič!** Da se bodo otroci v Aziji lahko učili, pokličite zdaj!" Tako so se glasili otroški reklamni oglasi na radiu Ognjišče v pustni sobotni iskrici. Privabili so veliko število velikodušnih src, ki jih je s. Ljudmila Anžič, misijonarka iz Kambodže, prepričljivo nagovorila. Tako je v soboto, 5. februarja 2005, v Ljubljani, v dvorani šentviške gimnazije, potekalo dobrodelno pustno rajanje. Z nakupom krofov, ki jih je podarilo gostišče Trojane, so otroci prispevali za učilnico v Kambodži. Istotčasno so v misijonskem središču v Ljubljani brneli telefoni. Pet prostovoljcev, med njimi tudi sama inšpektorica družbe hčera Marije Pomočnice s. Mira Peče, je neprekinjeno dvigovalo telefone in zapisovalo zneske, ki so jih nakazovali poslušalci. Za razmere, v katerih živijo Kambodžani, je še kako dragocen vsak najmanjši dar. Veliko majhnih darov je bilo dovolj kar za štiri učilnice. S. Mira Peče, ki je bila povabljen tudi na samo pustovanje, se je vsem toplo zahvalila. "Ste že darovali? A boste? ..." Ta otroški glas še vedno odmeva v srcu vseh nas, ki se Bogu zahvaljujemo za njegove neštete darove in pripravlja naša srca za vsakdanje darovanje. *sestre HMP*

DON BOSKO IN NJEGOV NASMEH P O V S O D D O M A

INDIJA

KONGO

SLOVENIJA

*Srečanja za fante nad 17 let,
ki želijo поблиže spoznati
salezijanski način življenja.

Na Rakovniku.

Info: **Miran Sajovic**, 041 855 351
miran.sajovic@salve.si
www.donbosko.net/pip

DON BOSKO

PRIDI IN POGLEJ*

POMLADIMO OBRAZ CERKVE, KI JE MATI NAŠE VERE

Foto: ANS

Letošnje vezilo ni pastoralno. Lani sem nakazal, da nas bo vsebina spremljala še nekaj let; nerealno bi si bilo predstavljati, da bi njene naloge lahko uresničili v enem letu. Lanski pastoralni predlog tudi letos ostaja obzorje in vir pastoralnih pobud. To velja na poseben način prav za mladinsko svetost, ki je središče našega pastoralnega predloga in jo tudi letošnje vezilo močno podpira.

Vabilo, naj pomladimo obraz Cerkve, je lep dar in zahtevna naloga. Kaj pomeni pomladiti? Naj začnem s tem, česar ne pomeni. Predvsem ne pomeni kozmetične operacije; ta bi se lepo prilegala današnji porabniški kulturi, ki gradi na bežnosti in na podobi; ne prilega pa se prenovitveni moči Svetega Duha. Tudi ne gre za kake zunanje spremembe, za površinske izboljšave, po katerih bi Cerkev dajala

posodobljen videz in bi postala podobna drugim družbenim ustanovam. Če hočemo, da bo zares lepa in privlačna, moramo vanjo napolniti novo moč, prav tako, kot to dela Sveti Duh; delati moramo tako kot Gospod Jezus: Cerkev moramo ljubiti in izgoreti zanjo.

To je tudi naša naloga: ljubiti Cerkev in se darovati zanjo po Kristusovem zgledu. Lepota Cerkve mora odsevati lepoto njenega Gospoda, križanega in vstalega. To je lepota ljubezni, ki v trpljenju razodeva Gospoda Jezusa, "najlepšega med človeškimi sinovi" (Ps 45,3), "zaničevanega in zapuščenega od ljudi" (Iz 53,3), po čigar "ranah smo bili ozdravljeni" (Iz 53,5c). To je lepota, ki bo rešila svet, in naša naloga je pomagati, da bo blestela v Cerkvi. To ni nečimrnost; to je lepota ljubezni.

Pascual Chávez S.

MURSKA SOBOTA

Skupina ZMP v Murški Soboti je bila uradno pridružena nadbratovščini 15. 5. 2002. Prejela je sprejemno listino, ki sta jo podpisala odgovorna: don Sebastiano Viotti SDB in don Luigi Basset SDB.

Vodstvo ZMP je bilo izvoljeno 23. marca 2002. Za krajevno delegatko ZMP je bila imenovana s. Bernarda Gerič HMP iz skupnosti Lavra Vikunja v Murški Soboti. Slovesen sprejem novih članov ZMP je bil prvič 24. maja 2002 v župnijski cerkvi sv. Nikolaja v Murški Soboti. Sprejetih je bilo 18 članic. Drugi sprejem je bil 24. maja 2003 (12 članov in članic), tretji pa ravno tako 24. maja 2004 (10 članov in članic).

Naša skupina ZMP je zelo razgibana na duhovnem in pastoralnem področju: v družini, v župniji in v širši okolici. Sosvet, ki šteje šest članic, se srečuje, načrtuje in organizira: pomoč v oratoriju, molitvena srečanja, duhovne vaje, romanja in srečanja v drugih župnijah. Člani in članice so vključeni v župniji v vsakodnevno molitev rožnega venca pred ma-

šo, z branjem beril pri sveti maši ter z redno tedensko enourno adoracijo Najsvetejšega pred sveto mašo z namenom za nove duhovne poklice in za zvestobo že poklicanih.

Poleg tega je še redna priprava vsakega 23. v mesecu, ki članice in članice duhovno oblikuje in jim pomaga pri poglobljanju Pravilnika in salezijanskega bogastva. Ta srečanja pripravlja in vodi delegatka ZMP. Vsakega 24. v mesecu je eno uro pred večerno sveto mašo molitev pred Najsvetejšim in k Mariji Pomočnici, h kateri redno prihajajo člani in članice ZMP in tudi drugi župljani, ki se radi zatekajo k Mariji za pomoč. Zelo dobra pastorala, ki poteka že od prvega sprejema članov, je obisk kapelice Marije Pomočnice, ki potuje po družinah članov in članic ZMP. Marija ostane v družini 14 dni in deli svoj blagoslov, mir in varstvo tudi drugim članom družine. Od družine do družine jo spremljata delegatka in predsednica ZMP.

*s. Bernarda Gerič HMP
delegatka*

Komaj se je dobro začela zima, že se napoveduje pomlad. Na Rakovniku pa je tudi sredi najbolj mrzlih zimskih dni življenje v polnem razcvetu. Obnovljena stavba ob cerkvi vse bolj služi svojemu namenu. Pa tudi na drugih področjih se dogaja pestrost življenja.

Mavrico praznovanj za don Boskov praznik smo začeli z don Boskovim dnem, nadaljevali pa z romarskim shodom. Podpisani sem vodil sv. mašo, pri kateri sem se hotel predvsem zahvaliti: don Bosku in Mariji Pomočnici za srečno dokončano obnovo. Najbolj mladostno pa je odmevala prva nedelja v februarju: don Bosku v čast je prepevala množica otrok.

PESTROST ŽIVLJENJA

Enkrat mesečno se v gradiču zbira skupina kakih tridesetih mladih k posebnemu duhovnemu popoldnevu (program »duša« – duhovna šola animatorjev). Prav tako je enkrat mesečno v gradiču t.i. »grajski kulturni večer«, ki jih organizira salezijanec Jože Zadavec; januarja je o don Boskovi vzgoji spregovoril salezijanec prof. Tone Ciglar, zapele pa so sestre salezijanke; februarja je o Slomšku in Prešernu spregovoril mariborski škof dr. Franc Kramberger, s pesmijo pa so nas razveseljevali pevci iz Škocjana »Fantje z vasi«.

ŽIVLJENJE V POLNEM RAZCVETU

Tudi v sklopu Glasbene šole se dogaja veliko stvari: za pusta smo imeli zelo zanimiv koncert v maskah, pri katerem je sodelovalo prek 40 učencev. Na kulturni praznik so bili med nami mladi duhovniki, ki opravljajo kaplanske in župniške izpite. Seznanili so se s poslanstvom rakovniških salezijancev, zvečer pa je njihovo somaševanje v cerkvi vodil ljubljanski nadškof mons. Alojz Uran.

TEŽAVE IN BLAGOSLOV

Za romarski shod ob prazniku sv. Janeza Boska sem pri pridigi omenil tudi zapis iz Kronike Salezijanskega zavoda na Rakovniku: »Začetek salezijanske ustanove v Ljubljani je čisto podoben začetku prvega don Boskovega zavoda v Torinu. Kdor prebira don Boskov življenjepis, spozna, koliko težav je imel don Bosko. Don Bosko se je tolažil in rekel: »Bog hoče preizkušati mojo stanovitnost in je dal hudobnemu duhu popolno prostost, da zavira delo. Duh teme ve, koliko dobrega obljublja zavod, zato se trese, zato nagaja ...« Duh teme je tudi vedel, koliko dobrega obljublja nova cerkev Marije Pomocnice z zavodom na Rakovniku in zato je napel vse sile, da bi delo preprečil ali vsaj močno zavrl. Marsikaj se mu je tudi posrečilo. Vendar pa so vneti don Boskovi sinovi na Rakovniku prav v teh nesrečah in

ovirah, ki so jih tako pogosto obiskovale, upali v lepo prihodnost.« Ne le na začetku, tudi sredi največjega razcveta je moral Rakovnik doživeti velike preizkušnje, napade hudega ... in to za skoraj 60 let! »Drzno je bilo delo, ki so se ga lotili tedaj salezijanci, a nad vse potrebno in zato so upali na ljubezen in dobrodelnost dobrih kristjanov, predvsem pa na posebno pomoč od zgoraj. Zavod je ponosno stal na pobočju Golovca, a za njim se je dvigala težka gora dolgov, ki jo je bilo treba čimprej odstraniti, ako so hoteli, da tudi v ta tesen kotiček sveta posije sonce veselega miru in plodonosnega vzgojnega dela.«

ZAHVALA IN PROŠNJA

Z gotovostjo lahko rečem, da se po dolgih letih vrača na Rakovnik tista polnost mladostnega življenja, kar je bilo tako značilno za medvojna leta. In prav tako je res, da se za nami dviga »težka gora dolgov«. Zato se vam, spoštovani dobrotniki in prijatelji salezijanskega poslanstva na Rakovniku, častilci sv. Janeza Boska in Marije Pomocnice, ponovno iskreno zahvaljujemo za to, da ste bili na tako konkretnen način z nami že doslej, in se vam priporočamo tudi v prihodnje. Naj Bog blagoslavlja vaše življenje ter vam povrne za velikodušnost.

JANEZ POTOČNIK
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 25. decembra do 15. februarja 2005 darovali:

Adamič A., Adamič S., Ahčinovi, Albrecht A., Anželj A., Arkus d.o.o., Arnuš M., Avbar M., Bevc P., Bezek I., Birtič F., Bregar Zupančič S., Brezavšček R., Cerovec S., Cigoj M., Čemažar N., Černigoj J., Dijak A., Dobravčevi, Drašček P., Drobnič A., Drobnič A.O., Drobnič S., Ferbežar A., Ferjančič F., Ferkoj L., Fišter C., Gaber J., Glavič I., Globočnik A., Godler M., Goršič L., Grdadolnik I., Gregorič H., Grmek A., Hočevnar R., Hribernik P., Hribernik T., Jakša A., Jančar M., Janežič A., Jereb B., Jereb J., Jeršin D., Jezeršek G., Jurca I., Jurca M., Kačičnikovi, Kalovšek A., Kavčič D., Kavčnikov, Klim J., Ključevšek M., Kočar E., Kordiš A., Kos M., Krajnc J., Krajnik M., Kratochwil M., Krebs M., Krese M., Letnar V., Lorber M., Lukan M., Majcenovič M., Marinko M., Marolt J.T., Mazi Z., Mejaš M., Mervič M., Mihelič M., Mihelič N., Mir L., Mlakar M., Močan F., Moj Kamin d.o.o., Možina M., Mrzel S., Nagode A., Nered J., Novak A., Novak M., Ogrin J., Ostrež A.J., Otrin I., Oven M., Paradiž F., Parovel A., Pavlič M., Pečkaj K.M., Pečlin A., Pestotnik S., Petauerjeri, Petelinovi, Peterka A., Peternel F., Petkovšek J., Petrovčič J., Pevec L., Pinter F., Pivk A., Plevčak M., Podržaj F., Poteko Terglav, Potočnik A., Potočnik F., Povhe B., Prek F., Presečnik M., Prijatelj M.N., Prosen M., Purnat A., Purnat V.Z., Q Techna d.o.o., Remšak M., Ritonja A., Rožanc Z., Rupnik S., Sadar M., Sajatovi, Sajko A., Salezijanci Trstenik, Selšek M., Sinigoj A., Skubic M., Slapnikovi, Strgar S., Stržinar V., Sušnik N.M., Škerlavaj B., Škorja L., Škulj J., Solar A., Šušnjar G., Talijan F., Tasič J., Tekavec M., Tomažič I., Trinko M., Trope A., Trtnik A., Vesel A., Vidic Z., Vodovnik F., Vrečar J., Zabel A., Zaletejl V., Zaman I., Zornik Z., Zuccon F., Žabot V.F., Žibert M., Župnijski urad Sodražica, Zvegljič M. in drugi neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakazite na naslov:
**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana**
TRR 24200-9004141717, sklic
00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

NAJ VAM GOSPOD POVRNE

Don Boskov dan v SMC Rakovnik

Foto: M. Kosnik

Živeti z dobro knjigo je plemenito in zdravo.

Kaj bi brez nje! Saj pravijo modri ljudje, da ima taka knjiga sedem življenj. Zjutraj odpira oko za svetle dneve, ki nagovarjajo s sporočilom Bog je ljubezen, življenje je Božji dar. Ko zahaja sonce, nas kakor na lahkih krilih ponese v pravljčni svet blagodejnih sanj.

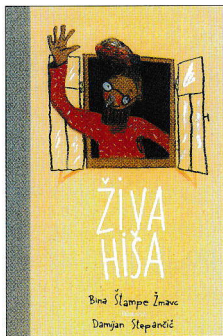
A vselej - posebno v hudih dneh - nas osreči z duhovno žlahtnim sporočilom: na koncu predora je Luč.

priporoča JOŽE ZADRAVEC

Živa hiša

Bina Štampe Žmavc, ilustriral Damijan Stepančič, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

Zbirka pesmi, otrokom napisana na kožo. V poeziji, tej kraljici sporazumevanja, je namreč vse mogoče: oživi stara hiša, omara, igrače, rože, muce, klobuki; kdor ima odprto oko in srce, ga vse stvari učijo videti, prisluhniti, občutiti. Zato Živa hiša, splet 55 igrih, poskočnih, preprostih pesmi otrokom zarisuje potke v svet sončnih trenutkov, v svet, ki je »čarobna pručka, da dosežeš z nje nebo!«

Starožitja

Tone Pavček, ilustr. Matjaž Schmidt, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

Je galerija slovenskih besed za predmete, ki so »celo večnost iz veka v vek« sluzili človeku, s krdelom novih tehničnih iznajdb pa so postale odvečne kot »lek, ki mu je rok potekel«. Pesnik Pavček, eden najbolj priljubljenih pesnikov naših dni, je stara imena starih predmetov z globoko pieteto priklical v svet pesniške domišljije, iz katerega sodobnemu človeku v preprostem, igrivem verzu

spregovorijo iz svoje izkušnje - zdaj otožno, zdaj pikro, zdaj očitajoče.

Zlatorogovi čudežni vrtovi

Roberto Dapit, Monika Kropelj, ilustr. Zvonko Čoh, DIDAKTA, Radovljica

Iz zakladnice slovenskih pripovedi se oglašajo zmaji, beli gamsi, zlate ptice in druge bajeslovne živali: kozel s križem na čelu, kušet z zlatimi rogovi, beli jelen in beli konj, bela kača, riba Faronika, železna kura s trinajstimi jajci, ptič vedomec, močerad, rajska ptica, zlati ptič, grdinica

... Skrivnostnemu svetu živali so se ljudje v davnih časih skušali približati s številnimi šegami

in navadami kakor tudi s pesmijo in pripovedjo. Živali, ki jih še danes srečujemo v ljudskih pripovedih, še posebej v bajkah in legendah, so preostanek teh starih predstav.

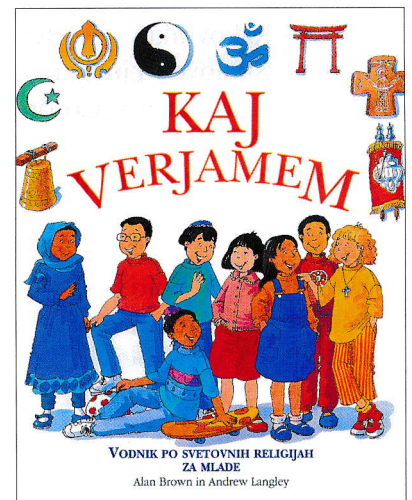
Ptiče in druge živali, ki nam vsak dan lepšajo življenje, je Ivan Esenko pregledno predstavil v knjigi Zaživimo z naravo / Ptice in ekološko vrtnarjenje.

Kaj verjamem

Alan Brown, Andrew Lngley, prevod Katarina Rotar, DIDAKTA, Radovljica

Ob množici slik je strnjeno sporočilo otrokom in odr-

slim o največjih verstvih sveta: več kakor 1, 7 milijarde ljudi izpoveduje vero v Kristusa, kakšna milijarda je tudi muslimanov (med svoje preroke štejejo tudi Mojzesa in Jezusa), hinduizem je religija Indije; poleg teh dveh je še vrsta verstev (budizem, šintoizem, taoizem ...), vse jih povezuje vera v višje Bitje, molitev, meditacija, razni običaji in tradicije. Vsa verstva priznavajo,

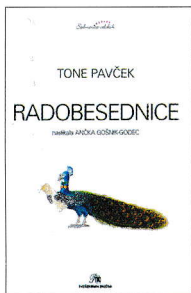

da je življenje najvišja vrednota, sprejemanje in spoštovanje drug drugega pa poglobljena zahteva.

Radobesednice

Tone Pavček, naslikala Ančka Gošnik Godec, PREŠERNOVA DRUŽBA

Dovolj je, da preberemo le nekaj pesmi, pa že vemo, da se je to spet pesnik Pavček nasmešnil otrokom, prisluhniti žlahtni govoric njihovih src; po njihovem navdihu so njegove pesmi vesele, nežne, srčne, rosno otroške, kot bi se angeli s svojimi lahkimi krili spustili na to zemljo, zemljico našo. Kaj

tete, kdo je babica, kdo super mama, kaj so zanje strahovi, kaj huda ptica,

vse se ne rodi v njegovi pesniški domišljiji? Nič več kot le to, kar je zaznal v otrocih v njihovih vsakdanjih igrarijah ... Kaj vse je tata, kako delimo

kdo je vesoljec, majska vila. Otroci imajo bujno domišljijo - po njih je svet tako brezmejno lep.

Kako rastejo stvari

Boris A. Novak, naslikal Marjan Manček, PREŠERNOVA DRUŽBA

Otrokom in mladini je namenjen tudi izbor pesmi Borisa A. Novaka (doslej objavil 60 knjig) s skupnim naslovom Kako rastejo stva-

ri. Mnoge pesmi, zbrane v tej knjigi, je napisal za svoja otoka. Sin Leo in hči Ivana sta sicer že velika, pesnik pa upa, da se bosta ob teh pesmih spomnila lepih trenutkov svojega otroštva. Te pesmi je pisal zato, da bi se na čarobni preprogi besed vrnil v otroštvo; ker pa mu ni več ravno za otroške igre, se igra z besedami. V pesnitvi Otroštvo (zbirka Hči spomina, 1982) Novak pravi: »Tisti mali Boris ... to je tisti pesnik v meni!«

ZALOŽBA SALVE

V razponu duše in telesa

Pavel Poredoš, Vesna R. Miholič, Peter Štumpf, zbirka Knjižnice, SALVE, Ljubljana Rakovnik

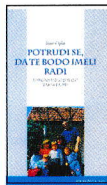
Trije doktorji znanosti - interne medicine, klinične psihologije, moralne in pastoralne teologije - iz svoje poklicne življenjske izkušnje v skrbi za človekovo duhovno in telesno zdravje svetujejo, priporočajo, opominjajo, svarijo ... Vzporedno ljudskemu reku Vsak je svoje sreče kovač lahko rečemo tudi Vsak je oskrbnik svojega telesnega in dušnega zdravja.

Potrudi se, da te bodo imeli radi

Tone Ciglar, zbirka Knjižnice, SALVE, Ljubljana Rakovnik

Don Boskov nasvet mlademu vzgojitelju: »Potrudi se, da te bodo imeli mladi radi!« Ciglar se tenkočutno razgleduje po prehojeni poti največjega vzgojitelja mladih vseh časov, sv. Janezu Bosku, ter po njem išče smernice uspešne vzgoje za naš čas. Kamor koli se že zalistamo v drobni knjižici, povsod bomo odkrili kakšno dobro misel, ki nas bo vodila po potkah uspešne vzgoje.

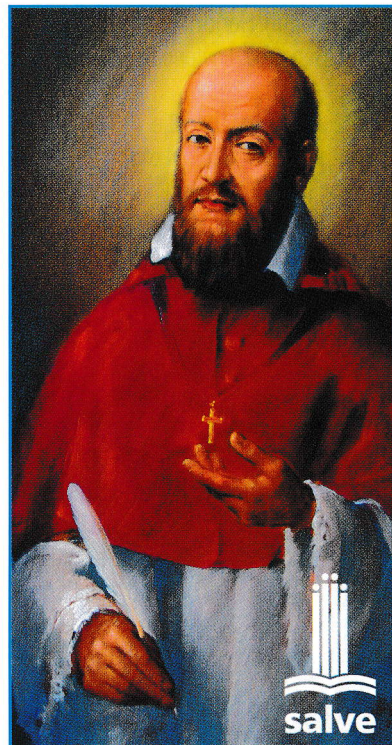
Svetniki / varuhi, zavetniki, vzori

Vera Schaubert, Michael Schindler, priredil Branko Balažič, SALVE, Ljubljana Rakovnik

Ilustrirana »svetniška« monografija je hkrati izšla v več evropskih jezikih, spremno besedo pa je napisal vrhovni predstojnik salezijanske družbe dr. Pascual Chavez. Besedilo spremlja govornica likovne umetnice iz Prage Martine Špinkove, evropsko uspešne ilustratorke knjig za otroke. »Svetniki so za nas zelo pomembni. Oni so kot barvna okna, skozi katera sije sonce.« Svetniki nam povedo vsaj to, da je Bog do vsakega človeka dober in ljubezljiv.

Povsem upravičen je tudi Moj koledar svetniki in zavetniki; na naslovni strani je namreč zapis Vedno veljavni koledar / svetniki in zavetniki.

Ob vsakem svetniku je oris njegovega življenja in cerkvenega praznika. Zapisi so zanesljivo resnični, zato pričevalni in zgovorni. Ilustracije, ki spremljajo besedilno govornico, so razveseljivo privlačne.

Tomaž Perko: Frančišek Saleški

PRIPRAVA ZA TISK ZALOŽBA VIDEO TRGOVINA

trgovina je odprta
vsak delovni dan
8.00-18.00
ob sobotah
8.00 - 13.00
ter ob romarskih shodih

Rakovniška 6 | Ljubljana
01 427 73 10
info@salve.si
www.salve.si

NOVO IZ NAŠE PONUDBE

NAŠI RAJNI

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Alič Milojka, Ptuj
 Bakan Janez, Gančani
 Frelih Amalija, Škofja Loka
 Gerič Maja, Veržej
 Gračnar Ana, Razbor
 Kreslin Ignacij, G. Bistrica – duh. MB
 Lavrinc Francka, Škofja Loka
 Mlakar Marjeta, Stari trg pri Ložu
 Mole Evstahij, Horjul
 Obrulj Bernarda, Lovrenc na Pohorju
 Polanšek Berta, Bočna
 Ravbar Ljudmila, Dutovlje
 Savinc Francka, Škofja Loka
 Smrkolj Marija, Vojnik
 Štefka Turk, Loški Potok
 Valjguni Frančiška, Rogaška Slatina

JOŽE JAKŠE

salezijanec duhovnik

2. 3. 1918 † 31. 12. 2004

12. januarja 2005 so na dunajskem osrednjem pokopališču k večnemu počitku pospremili salezijanca duhovnika Jožeta Jakšeta. Poleg avstrijskih salezijancev in sorodnikov iz Slovenije, se je pogreba udeležilo tudi nekaj slovenskih salezijancev, ki so rajnemu v slovo zapeli slovenski "Je angel Gospodov". Predstojnik avstrijskih salezijancev g. Franz Woess je ob pogrebu orisal njegovo življenjsko pot.

Jožef Jakše se je rodil 2. 3. 1918 na Rašici pri Velikih Laščah. Na Rakovniku v Ljubljani se je srečal s salezijanci in se navdušil za salezijansko življenje. Svojo salezijansko pot je začel v Marijanišču v Veržeju. Noviciat je opravil v letu 1937/38 na Radni, nato je bil vzgojitelj na Rakovniku. Po drugi svetovni vojni je deloval v salezijanskem zavodu v Vidmu v Italiji, kjer je pomagal beguncem, ki so prišli iz Ljubljane. Teološki študij je opravil v Monteorto-

ne in bil tam skupaj z 41-imi sošolci 29. junija 1947 posvečen v duhovnika. Njegovi sorodniki o tem dolgo niso vedeli ničesar. Železna zavesa je bila zares železna.

G. Jakše si je želel oditi v misijone na Ognjeno zemljo. Zato naj bi šel v Španijo, kjer naj bi se naučil španščine, vendar mu zaradi političnih razmer v Španiji to ni uspelo. Predstojniki so ga poslali v Švico, v kanton Wallis. Tam se je naučil francosko. V maju 1950 je spremljal večjo skupino romarjev na praznik Marije Pomočnice v Torino. Tam se je srečal z avstrijskim provincialom salezijancev g. Georgom Nitschem in ker je tedaj v avstrijski salezijanski provinci primanjkovalo salezijancev, je provincial pri predstojnikih v Torinu dosegel, da je g. Jakše za eno leto smel priti na Dunaj. Nato naj bi šel v misijone. Dejstvo je, da je g. Jakše za vedno ostal v Avstriji. Najprej je bil vzgojitelj v domu za fante na Dunaju, nato 22 let v vajeniškem domu v Gradcu. V tem času je na graški univerzi opravil doktorski študij iz filozofije. Deloval je tudi v Schottwienu in Johnsdorfu, kjer je praznoval zlati duhovniški jubilej. Večer življenja pa je od leta 1999 preživel v Don Boskovem domu na Dunaju, v provincialni hiši.

Tam so sobratje okušali njegovo prijateljstvo in ljubeznivost, njegov humor in zgledno redovniško zvestobo. Njegovi zadnji tedni, ko so zanj lepo skrbeli v bolnišnici sv. Jožefa, so bili zaznamovani s pešanjem moči in z bolečinami, nad katerimi se nikoli ni pritoževal. V Gospodu je zaspal na zadnji dan leta 2004, na spominski dan sv. Janeza Boska.

OPRAVIČILO

V letošnji prvi številki Salezijanskega vestnika je prišlo do neljube napake: med rajnimi je bila vpisana gospa Regina Kastelic iz Krke, kar ne drži (na strani 25). Že pred časom pa je odšla h Gospodu njena mama Ana Kolbl, doma iz Prekmurja, ki je bila tudi članica Mašne zveze in je še vedno deležna molitev salezijanske skupnosti na Rakovniku vsako soboto pri sv. maši ob 7.00 (ki je vedno namenjena vsem živim in rajnim članom Mašne zveze). Sorodniki in znanci ohranjajo rajno mamino Ano v zelo lepem spominu. Gospe Regini pa se v imenu uredništva Salezijanskega vestnika in uprave Salezijanskega zavoda na Rakovniku iskreno opravičujemo. *Uredništvo*

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš novi **transakc. račun: 24200 – 9004141717** (pripišote namen - črke spodaj) **o nakazilu in namenu nas obvestite** na naslov: *Salezijanci Rakovniška 6, 1000 Ljubljana*
- odstopite certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine
- (oporoča - lastnoročno pisana ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za izvedbo posameznih projektov - obnovo Rakovnika (RAK)
- za novince in bogoslovce (DP)
- za misijone, Kerečev sklad (MIS)
- za maše (navadne in gregorijanske) in Mašno zvezo (MZ)
- za Salezijanski vestnik (SV)
- za pomoč dijakom na naših šolah
- za vzdrževanje salez. ustanov
- in za novogradnje

O vsem se lahko dogovorite z *Blažem Cudermanom*, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/42.80.579 ali z *Janezom Potočnikom*, ravnateljem Rakovnika, tel. 01/42.73.028.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

RAZPIS

ZA 4. FESTIVAL
 KRŠČANSKE DUHOVNE
 RITMIČNE GLASBE

RITEM DUHA

2005

WWW.RITEMDUHA.NET

	SALEZIJANSKI VESTNIK	EDINA HČI	ŽENA OTHELLA (SHAKE-SPEARE)	SODOBNIK KELTOV	ŽIVAL, KI PREDE MREŽO	SALEZIJANSKI VESTNIK	KRATICA ZA IDENT. ŠTEVILKO IZDELKA	OČETOVA PRABABICA	MORSKO RAZBOJNIŠTVO
	DRUGO IME ZA OJDIPA					REKLAMA			
	S.AMER. IND. PLEME					PLEMIŠKI NASLOV			
	AM. ZVEZ. DRŽAVA								
							PETRA ARH		
							ANDREJ PAKIŽ		
SALEZIJANSKI VESTNIK	IT. FILM. IGRALKA (MIRANDA)	FILM. IGR. MYERS			ČETRRT				
		ZMOTA			IVERNA PLOŠČA				
JAPONSKA BOGINJA MORJA						PAS, NAPUSTEK			
						MORATORIJ			
ČRN PRAH, KI NASTAJA PRI GORENJU				RIMSKI PESNIK (PUBLIJ NASO)				BLAŽ TRUPEJ	
ZAČETEK ABECEDE			MRŽNJA, SOVRAŠTVO	NEMŠKA PEVKA				ANTON VODNIK	
				AM. IGRAL GERALDINE				MUSLIM. M. IME	
SALEZIJANSKI VESTNIK	ZVER IZ DRUŽINE MAČK						FIN. PRIST. TURKU		
	BISTVO, JEDRO						RIBONUKL. KISLINA		
ISKALO, PREISKOVALNA IGLA				NAROD V JZ AZUJI					POVRŠINSKA MERA
				REKAR CIRIL					
RUDOLF DIESEL		SOBA ZA IGRANJE							
		15. ČRKA ABECEDE							
KDOR ŽANJE ŽITO					DUHOVNIŠKO OBLAČILO				

Nagrajenci prve nagradne križanke

Izžrebal jih je letošnji salezijanski biseromašnik g. Franc Kuhar (86 let), ki opravlja službo spovednika na Rakovniku, pred tem pa je več kot trideset let deloval v Srbiji in Črni gori. Zaradi velikega odziva smo izžrebali tudi četrto in peto nagrado.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: **TOPOLOVEC** Marija, Jurčičeva 12, Hajdina pri Ptujju.
2. nagrada: knjiga T. Ciglar, Rad vas imam (založba Salve): **SOMRAK** Jožica, Kersnikova 3, Grosuplje.
- 3.-5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve): **NOVAK** Janez, Na grivi 18, Brezovica, **JERINA** Damjana, Sivkina 21, Vrhnika in **TIRINGER** Klementina, Trstenik 34, Golnik.

Geslo v prejšnji nagradni križanki je bilo: Janez Bosko učitelj

Geslo tokratne križanke pošljite do 20. aprila na uredništvo SV. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;
2. nagrada: knjiga T. Ciglar, Rad vas imam (založba Salve);
- 3.-5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve).

Romanje bralcev Salezijanskega vestnika v kraje sv. Janeza Boska

Za prvomajske praznike leta 2006 bomo organizirali **romanje v kraje, kjer je živel in deloval sv. Janez Bosko** – Torino z okolico. Prijave bomo začeli zbirati v prihodnjem letu. Za don Boskov praznik 2006 bomo izmed pravih rešitev križank od 1. do 6. št. letošnjega SV izžrebali **10 nagrajencev**, ki bodo prejeli različne popuste (od 25-100 %) za to romanje.

OBVESTILA

DUHOVNE VAJE

BLED

28. – 30. april: Duhovne vaje za srednješolce in študente.
Prijave: s. Marija Imperl

KOPRIVNIK V BOHINJU

8. – 10. april: Duhovne vaje za študente in mlade v poklicih. Papež nas vabi, da bi letos razmišljali na temo: Evharistija – kruh življenja. Začetek v petek zvečer ob 19.00, sklep v nedeljo s kosilom.
Prijave: Janez Potočnik

ŽELIMLJE

18. – 20. marec: Pomladne duhovne vaje za srednješolce.
Prijave: Peter Pučnik

DRUGA OBVESTILA

DOBRODELNI KONCERT MLADIH SMG: UTRINEK POD MARELO

RAKOVNIK, 28. marec (velikonočni ponedeljek) ob 16.00
Informacije: Marko Košnik

SLOVAŠKA – LUMEN

29. april – 1. maj: Festival duhovne glasbe (srednješolci in študenti)
Informacije: Jože Gornik

VERŽEJ – POČITNICE

22. april – 3. maj: prvomajske počitnice za družine
Prijave: Janez Krnc

ŽELIMLJE, VERŽEJ – SREČANJE DRUŽIN

8. maj: tradicionalno enodnevno srečanje za družine, od 9.00 do 16.00 (17.00)
Poskrbljeno je tudi za varstvo otrok in vzporedni program zanje.
Informacije: Peter Pučnik (Želimplje), Janez Krnc (Veržej)

ORATORIJ

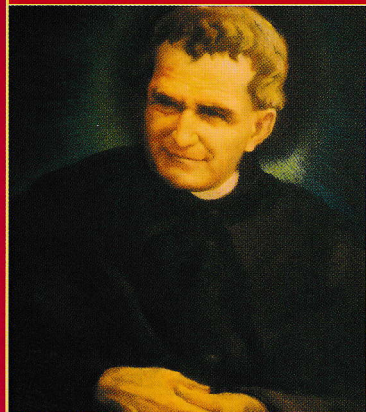
Srečanje animatorjev v pripravi na oratorij 2005
RAKOVNIK, 2. april (sobota)
VERŽEJ, 3. april (nedelja)
Informacije: Jure Babnik
www.oratorij.net

INFO

Jure BABNIK | 041 856.452 | jure.babnik@salve.si
Jože GORNIK | 01 42.77.140 | 041 282.919 | joze.gornik@salve.si
s. Marija IMPERL | Partizanska 6, Bled | 04 57.41.075
Marko KOŠNIK | 051 337.556 | marko.kosnik@salve.si
Janez KRNC | 041 357.640 | janez.krnc@salve.si
Janez POTOČNIK | 01 42.73.028 | 041 215.711 | janez.potocnik@salve.si
Peter PUČNIK | 01 47.02.100 | 040 360.729 | peter.pucnik@guest.arnes.si

www.donbosko.net

SALEZIJANSKI
VESTNIK 2

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastonj),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.**

Takoj nam sporočite
**spremenbo
naslova.**

Naslov:

SALEZIJANSKI VESTNIK

Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA

tel.: 01/42.73.028

faks: 01/42.80.579

e-mail: vestnik@salve.si

bl. ALEKSANDRINA M. DA COSTA

NASMEH NA TRPEČIH USTNICAH

AVTOR: UMBERTO M. PASQUALE

Aleksandrina M. da Costa, salezijanska sotrudnica, ki jo je papež Janez Pavel II. 25. aprila 2004 prišel k blaženim, se je na svoji bolniški postelji Jezusu ponudila kot žrtev za spreobrnjenje grešnikov. Dolga leta je živela samo od svetega obhajila. Ljudi je vabila k spreobrnjenju, rekoč: "Za vas sem se dala izžeti".

Aleksandrina je zapisala: "V času, ko so me glodale bolečine, sem doživljala trenutke malodušnosti, nisem pa obupavala". V začetku si je prizadevala, da bi se razvedrila, zato je vabila prijateljice, naj z njo igrajo karte. Prosila je Boga, da bi ji vrnil zdravje. Obljubila je, da bo razdala vse svoje zlato, da se bo odela v žalno obleko za vse življenje, da se bo ostrigla ... Mama, sestra in sestrične so druga za drugo opravljale devetdnevne, da bi

izprosile milost. Toda Aleksandrina se je zdravje poslabšalo; večkrat so ji podelili bolniško maziljenje.

UPOGNJENA ZARADI BOLEČINE

Ko so ji moči vedno bolj pešale, se je odpovedala jalovemu kratkocasju, s pomočjo katerega je dotlej preživljala dneve. V sebi pa je čutila vedno večjo ljubezen do molitve in željo, da bi se združila z Jezusom.

Lastnoročno je dan za dnem pisala kratke misli – posebne name, po katerih je preživljala svoje dneve. Svojo molitev je razširjala na župnijo in na ljudstva do skrajnih mej sveta.

MOLILA SEM ZANJ

Aleksandrinina sestra Diolinda je svojemu duhovnemu voditelju jezuitu p. Marjana Pinhu nekoč govorila o Aleksandrini. P. Pinho se ji je priporočil v molitev z obljubo, da bo tudi on molil zanjo. Včasih ji je poslal tudi kakšno podobico.

Nekega dne je Aleksandrina izvedela, da je p. Pinho bolan, in ta vest jo je spravila do solz.

Diolinda jo je vprašala:

– Zakaj vendar jočeš, ko ga niti ne poznaš?

– Vem, da je on molil zame in jaz sem zanj.

16. avgusta 1933 je p. Pinho prišel v Blasar za neko tridnevnico; obiskal je Aleksandrino, ki ga je ob tej priložnosti prosila, naj bo njen duhovni voditelj. Tako se je začelo tesno dopisovanje med njo in p. Pinhom.

RADIOGRAFIJA DUŠE

Če prelistamo njena pisma duhovnemu voditelju, si lahko ustvarimo podobo, čeprav zelo nejasno, o fizičnih bolečinah, ki so jo mučile, in o ljubezni do trpljenja za rešitev grešnikov.

Aleksandrina je o svojem trpljenju govorila samo svojemu duhovnemu voditelju in, delno, tudi Diolindi, ki je bila njena zaupnica. Drugim o tem ni pripovedovala ničesar. Njeni materi je ostalo zastrto marsikaj o stvareh, ki so se dogajale v tisti sobici.

"DAJ MI NASMEH NA USTNICE"

Od dneva, ko se je Jezusu ponudila v žrtev, je Aleksandrina vedno ponavljala tole molitev: "O Jezus, položi mi na ustnice varljiv nasme, da bi pred drugimi lahko prikrla vse mučeništvo svoje duše; dovolj je, da le ti poznaš moje trpljenje." **■ SE NADALJUJE**

SALEZIJANSKI ZAVOD VERŽEJ

Salezijanski zavod Veržej vabi starejše in mlajše, vse, ki se zavedajo pomena vzgoje v življenju in ki bi radi pri nas našli miru in sprostitev. Družine, mladina, otroci in starejši bodo našli dovolj možnosti za duhovna srečanja, počitnice in gibanje v neokrnjeni naravi.

MARIJANIŠČE • PENZION MAVRICA ***

telefon: 02 588 90 60

<http://marijanisce-verzej.cerkev.net>

